

БОРБА®

Ще гоуѝе скоро свободата!

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

NOVEMBER 1980

СЛАВА НА ГЕРОИТЪ!

ЛЕФТЕРЪ БОЯДЖИЕВЪ - Учителъ по Българска Литература, Директоръ на Българската гимназия въ Силистра. Арестуванъ следъ 9 IX 1944, битъ и изтезаванъ въ затвора, освободенъ, за да умре нѣколко дни следъ това въ дома си.

ДИМИТЪРЪ ЖЕЛЪЗАРОВЪ - Дългогодишенъ учителъ, арестуванъ следъ 9 IX 1944, убитъ по най-жестокъ начинъ въ затвора въ Силистра.

СВЕЩЕНИКЪ ХУБАНЧЕВЪ - отъ Шуменъ, убитъ въ затвора въ Силистра.

ИВАНЪ САЛУНДЖИЕВЪ - Полицейски офицеръ, арестуванъ следъ 9 IX 1944, почина следъ нанесения му побой въ затвора въ Силистра.

Съ горнитѣ четири български патриоти бѣхъ въ същата килия въ Силистренския затворъ, кадето видѣхъ ужаситѣ на комунистическата инквизиция!

РАНКО ХАНДЖИЕВЪ - отъ Шуменъ, Началникъ на Полицията въ Силистра. Осъденъ на смъртъ и екзекутиранъ въ Силистра. Предъ комунистическия лъже-сѣдъ е ималъ достойното държание на Български офицеръ.

ЙОРДАНЪ КОВАЧЕВЪ - отъ Силистра. Полицейски офицеръ. Звѣрски измъчванъ и убитъ.

ИВАНЪ МОРФОВЪ - Звѣрски убитъ отъ комунистическа банда.

ТОДОРЪ БОЗЕВЪ - Търговецъ въ Силистра. Звѣрски убитъ отъ гадове-комунисти.

ЕМИЛЪ ГРАДИНАРОВЪ - Ученикъ легионеръ. Застрелянъ отъ комуниститѣ.

СТАНЧО ИВАНОВЪ - Търговецъ стѣкларъ, легионеръ. Убитъ отъ комуниститѣ.

ГЕОРГИ ЯЗАДЖИЕВЪ - Учителъ въ Българската Гимназия. Убитъ отъ Комуниститѣ.

ИВАНЪ РИЗАНОВЪ - Капитанъ отъ Запаса. Застрелянъ отъ комуниститѣ.

Съобщава: Д-ръ Коста Тодоровъ
Женева, Швейцария

СТЕФАНЪ БАТОЛОВЪ - Капитанъ отъ Артилерията, Войвода на група Горяни действащи въ района на Чепино. Следъ сражение съ многобройни комунисти и милиционери въ покрайнинитѣ на града, той лично избива 4 и ранява 7 отъ гадоветѣ, но пада пронизанъ отъ вражески куршумъ, за да остане безсмъртенъ въ историята.

ИВАНЪ БУЗОВЪ - Поручикъ отъ Запаса. Войвода на група Горяни, сражавали се съ комуниститѣ при с. Бѣлица, с. Кукленъ-Асеновградско. При кърваво сражение, при което били ликвидирани голѣмъ брой комунисти, цѣлата група се придвижва къмъ връхъ Баба. Комуниститѣ изпращатъ цѣлъ полкъ войска, безброй милиционери, които заграждатъ Горянитѣ. Раненъ Войводата Бузовъ се бие безстрашно, но отъ минохвъргачния огънь на противника, всички Горяни падатъ на полето на честъта, заедно съ Войводата.

СТОЯНЪ ПЕТРОВЪ СТОЯНОВЪ-ГОРСКИЯ - Роденъ въ с. Мъглищъ Срѣдѣцко презъ 1918 год. служи въ Старо-Загорския Артилерийски полкъ и достига до чинъ Старши-подофицеръ. Следъ това служи 16 години като Горски пазителъ въ Средѣцка околия. Презъ време на войната, когато Македония бѣ освободена отъ Българскитѣ войски, той бѣ мобилизиранъ въ Прилепъ и Скопие.

Следъ 9 Септемврий 1944 комунистическата власть го преследва като патриотъ и антикомунистъ и го праща въ концентрациони лагери за нѣколко години: Жеравна, Карнобатъ и Бѣлене. Активно участвува въ Асеновградската Легионерска конспирация и тази на "Царъ Крумъ". На 16 IX 1949 успѣва да мине нелегално границата за Турция гдето се присъединява къмъ Българскитѣ групи отъ Горяни, които влизаха въ България и съ оръжие въ рѣка продължаваха борбата за свобода. Участвува е въ редица сражения съ комунистически хайки, като при едно сражение презъ пролѣтъта на 1953 година геройски пада въ полето на честъта, за да остане вѣченъ въ историята.

Съобщава: Миро Герговъ
Съратникъ на Горския

БОРБА

БОРБА

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

P. O. Box 1204 Grand Central Station. New York, N. Y. 10017, U.S.A.

Основателъ: Д-ръ Иванъ Дочевъ.

Редакторъ: Д-ръ Георги Паприковъ.

Година 29, брой 2.

Книжка осемдесетъ и втора.

Ноемврий 1980.

Н А Ч А Л О Т О   Н А   К Р А Я .

Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ

Председателъ на Българския Националенъ Фронтъ

Международнитъ политически събития, които се развиха и продължаватъ да се развиватъ отъ година насамъ, отбелѣзватъ признаци, които показватъ, че популвария почватъ да се явяватъ ватре въ комунистическия блокъ, уголѣмяването на които може утре да застраши монолитността на контролираната отъ Москва червена свѣтвна империя. Комунизма се появи, задържа, стабилизира и засили до степенъ на свѣтвна сила, не поради идеитъ или принципитъ или системата, които той проповѣдва, а само поради това, че отъ противната страна бѣха създадени благоприятни условия за неговото развитие.

Манифеста на Марксъ и Енгелсъ на своето време бѣше първата искра на политическия хоризонтъ предвещаваща появяването на комунизма. Този фактъ бѣ отминатъ съ пренебрежение отъ управницитъ на Западнитъ страни. Манифестътъ, по времето на публикуването му, бѣ окачественъ отъ отговорнитъ фактори на Западнитъ страни, като лунатични излияния на отдѣлни личности които живѣятъ вѣнъ отъ свѣта на реалността. Това даде възможность утопичнитъ идеи, които този манифестъ прокламира да се разпространятъ.

Управницитъ на Западнитъ страни не можаха да прозрятъ, какъвъ може да бѣде ефекта отъ Марксъ-Енгелсовия манифестъ върху недоволствуващитъ маси, и допуснаха щото работящитъ да бждатъ подведени и приематъ, че Марксизма, като идеология и система, открива възможности за подобрене на тѣхното положение. Управницитъ на Западнитъ страни не можаха да прозрятъ, че за постигане на моментни успѣхи, е възможно нѣкои отъ самитъ тѣхъ да прибѣгнатъ до използване марксисти и по този начинъ да дадатъ възможность на комунизма да излѣзе на международната политическа сцена, както стана презъ Първата Свѣтвна война, съ изпращането на Ленинъ въ тилтъ на Руската Царска армия, което улесни избухването на Болшевишката революция презъ 1917-1918 година. Управницитъ на Западнитъ сили лекомислено допуснаха, щото комунизма да намѣри финансова, икономическа и техническа подкрепа всрѣдъ самитъ тѣхни срѣди, съ празнитъ надежди да го използватъ и облекчатъ икономическитъ си затруднения въ които могатъ да изпадатъ. Съ това комунизма се издигна и засили до степенъ на мощна свѣтвна военна машина.

През време на Втората Свѣтовна война,увлечени въ стремежа "на всѣка цена" да спечелятъ войната,управниците на Западнитѣ страни,включително и Съединенитѣ Шати,неможаха да прозрятъ какви могатъ да бѣдатъ послѣдствитѣ и за да взематъ на своя страна Съветския съюзъ,предложиха и дадоха на комунизма "свободна рѣка" да завладѣе половината отъ Европа.Следъ войната тѣ станаха жертва на илюзията си,че като затварятъ очи и не реагиратъ срещу агресивнитѣ похождения на Москва,спасяватъ свѣтовния миръ.Управниците на Западнитѣ страни и Съединенитѣ Шати започнаха да правятъ и продължаватъ да правятъ единъ следъ другъ компромиси въ полза на комунизма,съ което дадоха възможностъ на Съветския съюзъ да завладѣе още редица други държави,освенъ тѣзи,които завладя непосредствено следъ войната,което допринесе за още по-голѣмото разпространяване на комунизма.

А когато,по време на революциитѣ въ Унгария и Чехо-Словакия,управниците на Западнитѣ сили заеха позициитѣ на свидетели,които се задоволиха само да регистриратъ станалото и не реагираха,когато съветскитѣ танкове смазаха революциитѣ на тѣзи страни съ проливането на рѣки отъ кръвъ,Москва прие този фактъ като едно доказателство,че вече Съветския съюзъ е толкова силенъ,че никои не смѣе да се изпречи на пътя му.Кулминационната точка,която допринесе,щото Московскитѣ управници да надценятъ своитѣ сили и възможности,да изгубятъ мѣрка за реалността и да направятъ грѣшна стѣпка съ фатални послѣдствитѣ,бѣха събитията,които се разиграха въ Иранъ презъ Ноемврий 1979 година.

Така стана,за щастие,че грѣшкитѣ на Запада опияниха и заблудиха стратегитѣ отъ Кремлинъ да смѣтнатъ,че благоприятния моментъ вече е настѣпилъ за осъществяване на тѣхнитѣ планове,да поставятъ подъ Съветска контрола петролнитѣ залежи въ Персийския заливъ и да направятъ грѣшната стѣпка като заповѣдатъ навлизането и завладѣването на Афганистанъ.Геройската съпротива на Афганистанскитѣ патриоти: десѣтки хиляди грѣбнаха оръжие и поведоха борба на животъ и смъртъ за запазване на свободата на своя народъ,постави Червената армия въ положението на отбрана.Москва попадна въ клопка и се принуди да вика за помощъ войски отъ сателитнитѣ държави да дойдатъ и спасяватъ "голѣмия братъ".Вече 10,000 кубанци сж въ страната и много още войски отъ другитѣ държави,между които и отъ България.Всесилниятъ Съветски съюзъ се оказа безсиленъ да се справи съ съпротивата на една малка нация и едно дълбоко пропукване бѣ отбелѣзано вжтрѣ въ Комунистическия блокъ.

Преди два месеца едно ново пропукване разтърси Комунистическия блокъ отново отвжтре.Полскитѣ работници се вдигнаха масово на стачка - нѣщо недопустимо въ комунистическитѣ страни.Подъ натиска на работническитѣ маси,Комунистическото правителство въ Полша и лидера на Комунистическата партия въ страната бѣха смѣнени.Новото правителство бѣ принудено да приеме всички искания на работницитѣ предъ заплахата,че недоволството може да се разпространи и комунистическия режимъ да катастрофира.

Преди да отстъпятъи приематъ исканията на работницитѣ,комуниститѣ въ Полша чакаха да получатъ подкрепа отъ Москва.Такава подкрепа не дойде.Нѣщо много значещо и необикновено.Москва се уплаши,че една интервенция този пътъ може да има фатални послѣдствитѣ,и остави Полското комунистическо правителство да бѣде смѣнено и исканията на работницитѣ да бѣдатъ приети.Трусветѣ отъ тѣзи събития ще продължаватъ да се чувствуватъ още дълго всрѣдъ пропукания вече комунистически блокъ.

Комунистическата червена империя се създаде и се крепи на щикветѣ на Червената армия.Подтиснатитѣ народи сж единъ клокочещъ вулканъ,избухването на който се предотвратява само съ сила.Въ природата,когато почнатъ да се явяватъ пропуквания,това показва началото на избухването на вулкана - въ политиката,когато почнатъ да се явяватъ пропуквания въ вжтрешността на една империя,това показва НАЧАЛОТО НА КРАЯТЪ на тази империя.

РОНАЛДЪ РИГАНЪ - ПРЕЗИДЕНТЪ НА СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

ПРЕЗИДЕНТЪ РИГАНЪ

При изборитѣ, които се произведоха на 4 Ноемврий 1980 година въ Съединенитѣ Шати бѣ избранъ съ грамадно болшинство за Президентъ на страната РОНАЛДЪ РИГАНЪ, кандидатъ на Републиканската партия, бившъ Губернаторъ на Щата Калифорния. За Вице-Президентъ бѣ избранъ бившиятъ Пълномощенъ Министъръ ДЖОРДЖЪ БУШЪ.

Отъ редица години насамъ политиката на Съединенитѣ Шати се диктува отъ "на лѣво отъ центъра" ориентирани политици - либерали. Провежданата отъ тѣхъ политика осакати свѣтовното военно надмощие на армията на Съединенитѣ Шати, ра трои икономиката на страната и понижи международния престижъ на Америка.

Гражданитѣ на Съединенитѣ Шати сж по натура хора съ политическо търпение - тѣ изчакватъ да видятъ резултатитѣ отъ политиката на своитѣ управници преди да реагиратъ. Американскитѣ граждани, обаче, сж патриоти, тѣ обичатъ своята страна и народъ и когато се касае въпроса за спасението на страната и благого на народа, тѣ реагиратъ решително и сж готови на всѣкакви жертви.

Като резултатъ на политиката на либералнитѣ управници на Съединенитѣ Шати, когато миналата година страната се изправи предъ дилемата да защити и освободи 53-та Американски граждани, служещи въ Американската легация въ Техеранъ, които бѣха пленени отъ уличната тълпа, подържници на ходжата Хомени, правителството на Съединенитѣ Шати се указа безсилно. Когато Съветската Червена армия завладя Афганистанъ и проведе масови екзекуции, поради отслабналата военна мощъ на армията на Съединенитѣ Шати, правителството се задоволи само съ протестни писмени ноти и съ нищо не можа да подпомогне борящия се да запази свободата си Афганистански народъ.

Когато международния престижъ на Съединенитѣ Шати бѣше чувствително засегнатъ, правителството нѣмаше сила да възстанови този престижъ, и още други събития, които се развиха на международната сцена, като: предаването на Панамския каналъ, изоставянето на вѣрни приятели на Съединенитѣ Шати, като Националенъ Китай, евентуалното подписване съ Съветския съюзъ на Втория пактъ за "Намаление на Въоръженията", който пактъ е само отъ полза за комуниститѣ и пр. Тѣзи събития засегнаха патриотичнитѣ чувства на гражданитѣ на Съединенитѣ Шати и дадоха ясна възможность на всѣки да види фаталнитѣ резултати, които могатъ да последватъ отъ продължаване линията на либералната политика.

Всѣки прозря опасността, която се надвисва надъ Съединенитѣ Шати, търпението бѣ изчерпано и народа реагира решително и твърдо. На 4 Ноемврий 1980 година гражданитѣ излѣзоха въ изборитѣ, гласуваха, отстраниха отъ управлението либералитѣ и избраха за Президентъ на Съединенитѣ Шати РОНАЛДЪ РИГАНЪ, като същевременно избраха и болшинство Сенатори, които да дадатъ възможность на новия Президентъ да проведе политиката си.

Избирането на Роналдъ Риганъ за Президентъ на Съединенитѣ Шати не е случайно. Роналдъ Риганъ стана известенъ и се прояви като Губернаторъ на Щата Калифорния преди 12 години. Въ продължение на своя мандатъ като Губернаторъ въ 8 години, той спаси Щата Калифорния отъ банкрутъ, стабилизира икономиката и редътъ и откри възможность за добъръ животъ и напредъкъ. Той зае решителни позиции противъ комунизма и открито декларира готовността си да подкрепи поробенитѣ народи за възвръщане на тѣхната свобода и независимостъ. Това му спечели голѣма популярность както всрѣдъ Американскитѣ срѣди, така особено въ срѣдитѣ на Американскитѣ граждани отъ странитѣ поробени отъ комунизма, които днесъ въ Съединенитѣ Шати вече надминаватъ 30 милиона.

RONALD REAGAN

August 28, 1980

Dr. Ivan Docheff
National President
Bulgarian National Front, Inc.
P.O. Box 1204
Grand Central Station
New York, NY 10017

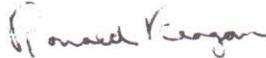
Dear Dr. Docheff:

Nancy and I want you to know how deeply grateful we are for your message of congratulations.

Your support and encouragement mean a great deal to us, and we will do our best to keep faith with you. I know George and Barbara Bush join us in this heartfelt pledge.

With warm regards and, again, our thanks.

Sincerely,

RONALD REAGAN

9841 AIRPORT BOULEVARD, SUITE 1430, LOS ANGELES, CALIFORNIA 90045

Reagan for President - United States Senator Paul Laxalt, Chairman. Bay Buchanan, Treasurer.
A copy of our report is filed with and available for purchase from the Federal Election Commission, Washington, D.C. 20463

ПРЕЗИДЕНТА РИГАНЪ ДО Д-РЪ ДОЧЕВЪ

Веднага следъ избира на Роналдъ Риганъ за кандидатъ на Републиканската партия за Президентъ, Българския Националенъ Фронтъ установи директна връзка съ Щаба му и отпочна усилена дейностъ за неговото избиране. Представителни групи и много членове на нашата Организация взѣха участие въ публичнитѣ събрания на които Риганъ бѣ говорителъ. Разпратиха се много писма между българскитѣ емигранти, въ изборния день членове на Б.Н.Ф. и тѣхни приятели ентузиазирано гласуваха за него. Ние сме щастливи, че и ние допринесохме за неговото избиране за Президентъ на Съединенитѣ Щати.

Българскиятъ Националенъ Фронтъ въсторжено приветствува и поздравява новия Президентъ на Съединенитѣ Щати Роналдъ Риганъ и най-искрено му пожелава успѣхъ въ неговата задача да възстанови и спаси страната, както и цѣлия свѣтъ отъ застрашаващата го червена опасностъ. Ние декларираме нашата пълна подкрепа на новоизбрания Президентъ и се надѣваме, че въ времето на неговото управление свободата на покоренитѣ отъ комунизъма народи ще бѣде възстановена.

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

Единъ другъ факторъ, които предизвика голѣмо недоволство всрѣдъ народа на Америка, което се изрази въ спонтаната подкрепа при избора на Роналдъ Риганъ бѣше невъзможността на Картъръ и неговата администрация да се справятъ съ икономическитѣ проблеми на страната. Американския доларъ загуби 40% отъ стойността си и инфлацията постави милиони Американски фамилии въ невъзможностъ да задоволятъ всекидневнитѣ си нужди. Цѣнитѣ се покачиха високо, лихвитѣ за заеми достигнаха 18%, невъзможността на гражданитѣ да си купятъ къща или автомобилъ или други домашни машини дълбоко засегна индустрията.

Производството се намали, строежитѣ почти спрѣха, стотици хиляди работници загубиха работата си и се достигна до положението да се дири изходъ за спасение отъ икономическа катастрофа.

Тогавя народа на Съединенитѣ Щати реагира - бѣ избранъ на новъ Президентъ Роналдъ Риганъ съ надѣждата и вѣрата, че той и неговата администрация ще поставятъ отново икономиката на Съединенитѣ Щати на здрава основа.

Още отъ преди повече отъ 10 години Българския Националенъ Фронтъ декларира подкрепата си на Роналдъ Риганъ. Още отъ тогава бѣ установена връзка съ неговата Главна Квартира, която се подѣржаше винаги. Когато преди 4 години Роналдъ Риганъ бѣше предложенъ отъ Републиканската партия за тѣхенъ кандидатъ за Президентъ, Б.Н.Ф. декларира своята подкрепа за неговото номиниране. Когато въ 1980 година той бѣ предложенъ за сѣщия постъ предъ Конференцията на партията въ Детройтъ Б.Н.Ф. взе решително позиция въ негова подкрепа.

АВГУСТЪ 1980 ГОДИНА ВЪ ДАНЦИГЪ.

Д-ръ Стефанъ Йовевъ Мариновъ
Мюнхенъ, Германия

Съ Данцигъ започна Втората Свѣтовна война. Ще означава ли сяко този градъ началото на края на комунизма? Спогодбата отъ 31 Августъ 1980 година е прокоба. Комунистическата система успѣ да се задържи на властъ повече отъ 6 десетилѣтия, въпрѣки съпротивата на огромното болшинство на поробенитѣ хора единствено чрезъ насилие, подсилвано отъ непримиримостта и безкомпромистта на господстващата диктатура. Отъ комунистическа гледна точка, всѣка политическа съпротива и всѣко политическо мнение, което се отличава отъ Марксизма-Ленинизма, означава явна "контрареволуция". За Марксисто-Ленинитѣ контрареволуцията е смъртенъ грѣхъ, за който нѣма прошка и съ който тѣ се справятъ по единъ единственъ начинъ: безжалостно унищожение!

Презъ 1980 година въ Данцигъ за първи пѣтъ въ историята на свѣтовния комунизъмъ представителитѣ на една управляваща комунистическа партия седнаха на една маса заедно съ "контрареволуционери" и то на най-висше равнище въ лицето на членъ на Политбюрото на Полската комунистическа партия. Въмѣсто да заличатъ отъ лицето на земята "контрареволуционеритѣ" Полскиятъ режимъ склучи съ тѣхъ една официална спогодба. Днешното положение въ Полша въ никой случай не може дълго да продължи. Все едно, дали Съветски или Источно-Германски войски ще окупиратъ военно Полша или пѣкъ подъ тѣхна заплаха полскиятъ режимъ стѣпка по стѣпка ще анулира спогодбата отъ Данцигъ и образуванитѣ Работнически синдикати, сегашниятъ "Модусъ вивенди", не ще остане въ сила.

По принципъ комунистическиятъ строй се отличава чрезъ тогалитарната си структура, т.е. абсолютно всѣки секторъ на обществения животъ се направлява и контролира отъ партията и е подчиненъ на Марксисто-Ленинската идеология. Тоталитаризмътъ не познава отстъпки и компромиси. Или тоталитаризмътъ е цѣлостенъ или престава да съществува. Както не съществува "половинъ брѣменность", така не може да има половинъ тоталитаризъмъ.

Образуванитѣ въ Полша отъ 1 Септемврий 1980 насамъ Свободни Работнически синдикати сѣ напълно несъвмѣстими съ тоталитарната комунистическа диктатура. Или тѣзи синдикати въ най-скоро време ще бѣдатъ ликвидирани или комунистическата властъ въ Полша ще се провали. Но какъвто ходъ и да вземе развитието въ Полша, положението не може да бѣде отново това, което е било преди Августъ 1980 година. Полскитѣ работници презъ Августъ 1980 година показаха на всички поробени народи единъ новъ пѣтъ къмъ свободата.

До тогава се считаше, че пасивна съпротива може да бѣде проведена успѣшно само срещу Цивилизовани правителства, но не спрѣмо варварски комунистически режими, които биха се справили съ насилие и биха потопили съ кръвъ всѣки актъ на цивилно непослушание. Въ Данцигъ, обаче, полскитѣ работници демонстрираха на дѣло, че комунистическата диктатура е безсилна въ лицето на работничеството, което заема масово заводитѣ и указа мирна съпротива.

Въ деня, когато тази опозиция се изрази въ генерална стачка и обхване редица от страни на Съветския блокъ, комунистическата властъ ще бѣде преодолѣна. Само е необходима една офанзива на психологическа подготовка, за да се координира пасивната съпротива на всички поробени народи. Въ такъвъ случай урокътъ отъ Данцигъ ще бѣде последванъ отъ поробенитѣ хора. Едва тогава ще удари часътъ на комунизма като свѣтовна система.

Взводенъ подофицеръ Стоилъ Костовъ
Торонто, Канада

На 2 Септември 1944 година дойде заповѣдъ нашата Първа Дивизионна Тежко-Картечна дружина да влезе въ война съ германцитѣ. На 3 Септември потеглихме пеша отъ казармитѣ ни въ Радомиръ въ посока Кюстендилъ, гдето се намираха германцитѣ. Нашето движение, обаче, бѣше много бавно, пътувахме два дни. Като стигнахме на половината път между Радомиръ и Кюстендилъ се окопахме до самото шосе, където престояхме шестъ дни. На 9 Септември получихме заповѣдъ дружината да се върне обратно въ казармитѣ въ Радомиръ.

Азъ бѣхъ много уважаванъ и обичанъ отъ всички офицери, на които предложихъ, съ оръжието което е въ рѣцетѣ ни да хванемъ Балкана на югъ, чиито мѣста азъ познавамъ много добре. Ако не направимъ това, ще бъдемъ избити отъ комуниститѣ. Тѣ, обаче, ми отказаха и дадоха нареждане да сложимъ червени парцалчета на шинелитѣ си. Като стигнахме до казармитѣ следъ два дни, на входната врата стоеха една млада партизанка и единъ политически комисаръ съ пагони безъ звезди. Партизанката, въоръжена съ шмайзѣръ нападна Подполковникъ Кирковъ, повали го на земята и му взе пистолета. По сѣщия начинъ бѣха обезоръжени и другитѣ офицери и откарани въ градската полиция въ мазето при кюмура. Тамъ ги държаха 4 дни, следъ това ги изкараха въ Балкана, между Перникъ и Батановци и тамъ ги избиха до единъ. Ето имената на избититѣ: Подполковникъ Кирковъ, Капитанъ Марковъ, Капитанъ Шоповъ, Поручикъ Граматиковъ, Ротния Филдфебелъ Боне Николовъ, Фелдфебелъ /не помня името му/ синъ на генералъ и още нѣколко офицери и подофицери.

По късно, съ нѣколко отъ старитѣ офицери и съ политическия комисаръ тръгнахме срещу германцитѣ въ посока Кюстендилъ. Тамъ поставихме палатки и презъ селата Рѣждавица, Ръсово и Скакавица прекосихме Югославянската граница и навлѣзохме въ дефилето на Крива Паланка. Тамъ влѣзохме въ бой съ германцитѣ, като дадохме малко жертви, но следъ нѣколко дни стигнахме да Стражинъ, гдето дадохме много жертви въ убити и ранени. Единъ мой колега, Подофизера Вариди, бѣ убитъ отъ снаряжъ, който му отрѣза главата. Ние отстъпихме назадъ. На другата сутринъ намѣрихме трупа на Подофизера безъ глава - чакалитѣ я бѣха изѣли. Следъ това ние "превзѣхме" Стражинъ понеже германцитѣ бяха вече отстъпили на Страцинъ.

На Страцинъ падна голѣмъ бой и ние дадохме много жертви. Нашата дружина бѣ попълнена съ шурмуващи съ зелени униформи. На лѣво отъ насъ се намiraше 13-ти Кюстендилски полкъ, а ние отъ дѣсно. Германцитѣ, съ много малко войска се бѣха добре окопали въ скалитѣ на височинитѣ. Дойдоха наши самолѣти да бомбардиратъ германскитѣ позиции и изсипаха бомбитѣ... върху насъ. Но на мене ми стана много добре, понеже убиха и политическия комисаръ, който командуваше дружината, казваше се Шаваровъ. Следъ три дни успѣхме да стигнемъ до самата височина и се качихме на скалитѣ и малко се поуспокоихме. Но въ сѣщия моментъ германцитѣ ни освѣтиха съ ракети и ни удариха съ картечници, много малко отъ насъ успѣхме да се спасимъ, всички други останаха избити като кокошки. Ние нѣмахме време да вземемъ тѣжкитѣ картечници и ги оставихме горе. Германцитѣ отново ни освѣтиха и хвърлиха бомби по насъ и доубиха останалитѣ, като само нѣколко души успѣхме да се спасимъ.

На другия денъ германцитѣ отстъпиха. Тогава дойде мръсниятъ подлецъ "Генералъ" Стойчевъ и ни държа словоза храбростта ни и че сме превзели Страцинъ. Въ сѣщностъ, при боя на Страцинъ две Български дивизии участваха срещу една непълна германска дружина. Германцитѣ хвърляха позиви да не се биемъ, понеже на другия денъ ще отстъпятъ, което и стана. Следъ нѣколко дни потеглихме въ посока къмъ рѣка Пчиня. Въ тази излишна война, резултатъ на комунистическа жестокостъ, дадохме 30,000 наши синове жертви и загубихме накрая свободата на Родината и на новоосвободенитѣ ни земи Македония, Тракия и Западнитѣ Покрайнини.

Проф. Д-ръ Николай Алтънковъ
Санта Барбара, Съединенитѣ Щати

МИЛЧО ПАЛИКАРСКИ
кандидат на юридическите науки

ПРОКУРОРСКИ
НАДЗОР
ЗА ЗАКОННОСТ
В МЕСТАТА
ЗА ЛИШАВАНЕ
ОТ СВОБОДА

ИЗДАТЕЛСТВО
НАУКА И ИЗКУСТВО
СОФИЯ 1977

Презъ пролѣтътa на 1952 година единъ питомецъ на трудово-възпитателното общежитие БЪЛЕНЕ бѣ застрелянъ като куче отъ трима възпитатели, предъ очитѣ на стотици други настрохнали лагеристи. Причината: заловенъ съ торба откраднати царевични мамули отъ склада. Убития питомецъ бѣше политически лагеристъ. Главната реакция дойде отъ страна на стотината "петлярки" т.н. криминални затворници, току що докарани на острова, изолирани и оградени съ бодлива телъ отъ останалитѣ лагеристи. Миниаткрния бунтъ бѣше потушенъ следъ два дни, но не преди стрелянето по нѣколко лагеристи, двама отъ които починаха отъ ранитѣ си.

Избухналитѣ преди нѣколко години безредици въ затвора ИТАКА въ Щата Ню Йоркъ, причинени отъ криминални престѣпници и съпроводени съ насилия и убийства, както на надзиратели, така и на колеги затворници, завършиха следъ намѣсата на най-отговорни лица отъ управлението на Щата, включително и Губернаторътъ. Цѣлиятъ спектакль бѣ редовно предаванъ и освѣтленъ отъ телевизията, радиото и вестниците въ Съединенитѣ Щати, както и по цѣлия свѣтъ. Следъ обширни и продължителни проучвания относно подбудитѣ за безредицитѣ, извършени отъ специални комисии, установи се, че слабъ контролъ и недостатъченъ прокурорски надзоръ сѣ били една отъ главнитѣ причини за недоволството на частъ отъ затворницитѣ, което впоследствие прераства въ бунтъ. Взетитѣ мѣрки за поставяне положението подъ контролъ дадоха своитѣ плодове веднага въ подобреното положение на затворницитѣ и като следствие - избѣгването на повторни действия за въ бъдаще.

Доколкото е известно Бѣленскитѣ убийства, спомената по-горе, ставатъ публично достояние едва сега. Може би само ведомственитѣ началници на капитанъ Китовъ, тогавашния началникъ на лагера сѣ били известени за случая, впрочемъ съвсемъ не единственъ или случаенъ въ практиката на комунистическото правораздаване. Не ще и дума, че ни комисия бѣ изпратена да разследва убийствата, нито въобще стана дума за упражняване контролъ отъ страна на лица непрѣко свързани съ затворническата управа. Никой нормаленъ лагеристъ и не очакваше фактически нѣщо друго, освенъ това което стана вече. Та и какъ би било възможно другояче?

Затова съ умиление разгърнахме страницитѣ на отпечатаната дисертация на кандидата на Юридически науки Милчо Паликарски: ПРОКУРОРСКИ НАДЗОРЪ ЗА ЗАКОННОСТЪ ВЪ МЪСТАТА ЗА ЛИШАВАНЕ ОТЪ СВОБОДА. За много наши емигранти книгата представлява интересъ като куриозъ, защото ние знаемъ, ако не отъ другаде, поне отъ посинялитѣ ни гърбове, че комунизъмъ и законностъ сѣ две противорѣчиви и взаимно изключващи се понятия, въпрѣки известни опити да се вмѣсти термина въ новопостроената ниша на т.н. социалистическа законностъ.

Врѣхъ на цинизъмъ ли е тогава научния трудъ на г. Паликарски да въведе теория на прокурорския надзоръ върху беззаконността, царуваща днесъ въ България? Или е допустима наивностъ отъ страна на единъ комунистически блюдолизецъ? Кой сѣ тѣзи прокурори, които ще следятъ за спазване на законността въ затворитѣ и лагеритѣ на робски трудъ и унищожение, да не говоримъ за политическиятъ лудници, излизаци толкова на мода сега въ България? Самата същностъ на комунизма - като понятие или представа, като теория за свѣта или като общественъ мирогледъ, както и като инструментъ за действие, съ други думи, както неговата теория, така и практическото и приложение - е въ пълно и безусловно противорѣчие съ понятието за законностъ: такова, каквото ни е известно отъ древни дни до сега и срѣщащо се въ всички цивилизовани общества и политически системи.

Бандата от психопати, професионални шпиони и убиинци и уродливи изчадия по природа и общество, които заеха властта в Русия преди повече от 60 години, също както и тяхнитѣ мекерета в България не сѣ престанали за моментъ да управляватъ безъ законъ. Постоянно тласканата от тѣхъ "революция" храчи нагло върху цѣлата поредица закони, декрети и конституции изсипани върху многострадалного имѣ общество. Кой е този Съветски или Български законъ или декретъ, който да не е билъ масово и поголовно нарушаванъ или пренебрегнатъ отъ тѣзи, чиито основенъ дългъ е билъ именно прилагането му? И вѣ какво се се състоядѣ до сега "прокурорския надзоръ за законность"?

Пишещия тѣзи редове има възможността да беседва съ бившия прокуроръ на процеса Трайчо Костовъ в лагера Бѣлене презъ 1951-1952 година. Прокурорътъ, вече в немилостъ, нѣмаше никакви илюзии относно "прокурорския надзоръ", той самия бѣше единъ отъ тия, които въведоха беззаконието в България и безъ очудване бѣ приелъ съдбата си на лагеристъ само три години по-късно. На въпроситѣ ми, не му ли се е полагало поне по-специално отношение отъ страна на колеги-прокурори, той се ограничи да ми припомни, че "по законъ" както той, така и азъ, а и всички останали хиляди и хиляди лагеристи сме формално на свобода, тѣй като нѣмаме законни присѣди. Същия отговоръ се е давалъ и на много от семействата на лагериститѣ, колчемъ сѣ били удостоявани съ обяснения отъ страна на управницитѣ. Какъ тогава ще се упражнява "прокурорски надзоръ", като формално лагериститѣ не фигуриратъ като затворници или даже като прибиваващи в мѣстата за лишаване отъ свобода?

Положението, разбира се, се промѣни по-късно съ връчването на присѣди на всички лагеристи - хей така - безъ да сѣ виждали прокуроръ, обвинителенъ актъ, съдия или безъ даже да сѣ имали формално следствие. По 8, 10 или 15 години присѣди се раздадоха в Бѣлене за около 6 часа време на 4,000 лагеристи съ просто споменаване на имената имѣ и съответнитѣ присѣди. На всичко отгоре в голѣмото "лабаво" т.е. пуцане отъ лагера за 1 Май 1952 година участвуваха и частъ отъ тия, на които току що имѣ бѣше прочетена присѣда отъ 10 години. Прокурорски работи!

Всѣкакви опити за установяване законность в България сѣ и ще бждатъ осждени на неуспѣхъ, докато властта се държи отъ същата корумпирана шайка, която ето вече 36 години управлява страната. Дошли на властъ съ целъ да сринатъ обществения редъ, моралъ, традиции, закони и конституция, провеждащи неотстъпно политика на тероръ и лична саморазправа, безсилни да привле атъ народа на своя страна, също и затова, че сѣ вѣ невъзможность да му се осигурятъ поне правова система и законность, които да бждатъ прилагани безпристрастно, последователно и системно, също да му дадатъ обещаното социално, политическо и стопанско равенство, поне равенство предъ закона. Комуниститѣ иматъ само една останала имѣ възможность да продължаватъ съществуването си - свое и на режима имѣ - това, което въведоха на 9 Септемврий 1944 год.: шмайзера, нагайката, затвора и бесилото!

Нито поредици отъ конституции, нито серии отъ декрети, постановления, решения и закони, нито планувания, драсканици или пропаганди могатъ да заличатъ фактитѣ на безправиято и беззаконието, върлуващи в България. За въвеждане на законность нѣма нужда отъ писани решения - Англия е образецъ на законность - въпрѣки липсата както на конституция, така и на писмени кодекси. Разковничето се намира просто: ако човѣкъ има желанието да го потърси.

Народътъ ни казва: "Съ каквата мѣрка мѣришъ, съ такава ще ти отмѣрятъ". Чужденцитѣ казватъ: "Който сѣе вѣтрове, жъне бури". Ние се питаме, колцина отъ Софийскитѣ шайкаджии си даватъ ясна представа за приложението на прокурорския надзоръ за законность спрѣмо тѣхъ самитѣ, когато суверенния Български народъ изправи снагата си, отърси отъ гърба си като мръсни кърлежи кръвопицитѣ и почне да имѣ търси смѣтка за злодѣянията имѣ.

ИЗЪ БЪЛГАРСКИТЪ ЗАТВОРИ ДНЕСЪ.

Антонъ Николовъ
Римъ, Италия

Въ момента комунистическа България разполага съ 12 Централни затвори въ различнитъ окръзи на страната, като къмъ всеки единъ отъ тѣхъ има обекти, който сж по-голѣми отъ самия центъръ. Напримѣръ:

1. Софийски Централенъ затвор съ капацитетъ 1,300 души и къмъ него обекти: "Кремиковци" - 2,500 души, "Войковъ" - 500 души, Младежки затворъ - 2,500 души.
2. Врачански затворъ за рецидивисти съ капацитетъ 800 души съ обекти въ градоветъ Враца, Михайловградъ и околнитъ села - 2,500 души.
3. Бойчиновски затворъ за малолѣтни престѣпници съ капацитетъ 600 момчета.
4. Плѣвенски затворъ, току що разширенъ и завършенъ съ капацитетъ 1,200 души и обекти въ града и околността - 2,500 души.
5. Бѣленския затворъ съ капацитетъ на острова - 600 души.
6. Варненския затворъ, новъ супермодеренъ и автоматизиранъ съ капацитетъ - 1,500 затворника и обекти въ околнитъ селища - 2,500 души.
7. Бургаския затворъ съ капацитетъ 800 затворника и обекти въ цѣлия Бургаски окръгъ, безъ да се знае точния брой на затворницитъ.
8. Сливенския затворъ за жени, съ капацитетъ - около 800 жени.
9. Пловдивския затворъ съ капацитетъ - 1,000 души. Презъ 1978 година бѣше изградено ново крило къмъ затвора за чужденци съ неизвестенъ капацитетъ. Обекти сж прѣснати по цѣлия окръгъ и побиратъ 3,600 затворника.
10. Пазарджишкия затворъ за опасни рецидивисти съ капацитетъ - 900 души и обекти къмъ завода за акумулатори и селскитъ стопанства - 2,500 затворника.
11. Старо Загорски затворъ, който до 1977 година бѣше само за Политически затворници а сега, за да се прикрие истинското число на Политическитъ затворници, сж докарани криминални престѣпници. Модеренъ затворъ съ капацитетъ 1,000 души. Нѣмамъ сведения за обекти къмъ затвора.
12. Ловешкия дисциплинаренъ затворъ за младежи до 30 години съ капацитетъ - 700 души съ обекти въ Троянъ, Тетевенъ, каменоломнитъ въ Ловечъ - 2,500 души.

По неофициални данни до този моментъ въ България има около 40,000 затворници, безъ да се смѣтатъ изселенитъ принудително. Тази цифра нарежда комунистическа България на едно отъ първитъ мѣста на свѣта по броя на затворницитъ на глава на населението т.е. на всеки 200 души е единъ въ затвора! Въ всичкитъ затвори въ България за допълнителна контрола върху затворницитъ се поставятъ престѣпници, извършили убийства или брутални изнасилвания. Тѣ ставатъ автоматически първитъ помощници на управата и се ползватъ съ привилегии, за които останалитъ биха само мечтали: внасяне неограничено храна въ затвора, излизане презъ деня, собствени килии съ телевизоръ, отпускъ по 10 дни въ годината, помилвания на частъ отъ наказанието.

Въ затворитъ въ България сжществуватъ следнитъ режими: усилено строгъ, строгъ, общъ режимъ и лекъ режимъ. Първитъ два режима се прилагатъ къмъ политическитъ затворници и убиитъ. Останалитъ режими - за криминалнитъ престѣпници. Официално комунистическото правителство въ България декларира, че въ България нѣма политически затворници и че всички осждени по чл. 279 за нелегално преминаване презъ границата сж авантюристи, а не политически. Въпрѣки това, тѣзи затворници се подлагат на извънредно строгъ режимъ и дѣлата имъ се гледатъ при закрити врати, както и тѣзи подведени по членъ 106, 108, 104. Членъ 279 предвижда наказание при строгъ режимъ отъ 1 день до 5 години, глоба до 3,000 лева, конфискация на имуществото или принудително изселване. Осжденитъ се държатъ въ VII отдѣление до 2 години безъ право на работа и свиддания. Този членъ е въ рѣзко противорѣчие съ Хелзингското споразумение за "Правата на Човѣка", което споразумение, както и много други договори не се спазватъ отъ комуниститъ въ България, така и въ другитъ комунистически страни

Обвинителнитѣ актове на политическитѣ затворници обикновено идватъ единъ месецъ следъ приключване на следствието, но се даватъ само за прочитане и подписъ, следъ което се взиматъ отъ надзирателитѣ. Адвокатътъ не може изизка и да има на разположение акта, а се базира само на думитѣ на обвиняемия. Ето нѣкои жертви на комунистическия тероръ, съ които бѣхъ въ затвора:

ИВАНЪ ЖЕКОВЪ - електроинженеръ отъ Стара Загора. Отказалъ да монтира Съветска техника по строежа на една електроцентраля като дефектна и предложилъ внасянето на такава отъ Западна Германия. Не е съгласенъ съ следваната отъ Българското комунистическо правителство линия на всестранно обвързване и слѣпо подчинение на Съветския съюзъ. Осъденъ на 4 години лишаване отъ свобода за "Клевета срещу държавния строй". Присъдата изтърпява въ Старо-Загорския затворъ и четири дни преди нейното изтичане бива отведенъ въ София въ Дирекцията на Държавна Сигурностъ на ул. Развигоръ 1, като се завежда ново следствие срещу него като "непоправимъ" и бѣ осъденъ отново на 5 години, които той изтърпя въ VII отдѣление на Софийския Централенъ затворъ. Презъ всичкитѣ тѣзи години, той не престана да пише до всички възможни инстанции, разбира се, безъ никакви отговори или резултати.

Интересното е, че монтираната дефектна Съветска техника се разчупила и разпаднала на части, още преди наказанието на нещастния инженеръ да изтече. Това, обаче, не помогнало на Инж. Иванъ Жековъ да бѣде оправданъ и пуснатъ на свобода.

БАЙРАМЪ РЕДЖЕПОВЪ ГЕТОВЪ - българинъ помакъ, дърводѣлецъ. Отказалъ презъ 1973 година да промѣни името си на Борисъ и заедно съ още 10 души помаци написали писмо-протестъ до Ц.К. на Б.К.П. Всичкитѣ автори на писмото биватъ арестувани, пребити отъ бой и лично той сѣденъ по чл. 106 за "Опитъ за сваляна на Държавния строй" на 12 години лишаване отъ свобода. Жена му и децата му били изселени веднага. Синътъ му, при явяване на Военна комисия е заявилъ, че се нарича Исмайлъ и вбѣсенъ офицеръ го удря съ пистолетъ по главата. Вследствие на този ударъ, той получава мозъчно сътресение и следъ две годишно лѣчение, той все още не може да координира движенията си. Офицера разбира се, остава ненаказанъ!

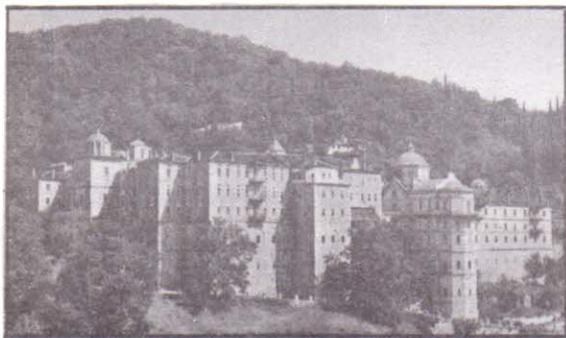
Байрамъ е държанъ две години и половина въ VII отдѣление. Сега работи въ дърводѣлницата на затвора - VI отдѣление, 17 килия. Той заяви предъ мене, че иска да бѣде разпитанъ отъ хора на "Международната Организация за Правата на Човѣка" и не се страхува отъ нищо!

МИШЕЛЪ АССА - български еврейинъ, бившъ редакторъ на списание "Септемврий", органъ на Съюза на Българскитѣ Писатели. Обвиненъ по чл. 203 отъ Н.З. за измислено криминално дѣяние и осъденъ на 17 години затворъ подъ предлогъ, че е злоупотрѣбилъ суми на списанието дадени подъ формата на хонорари. Въ действителностъ, обвинението е, че е публикувалъ снимкитѣ на Таневъ и Поповъ, съратници на Георги Димитровъ и съпроцесници въ Лайпцигския процесъ по пожара на Райхстага. Снимката е отъ единъ Съветски лагеръ въ Сибиръ, кадето Поповъ и Таневъ сѣ прекарвали 7 години, безъ Димитровъ да си мръдне прѣста въ тѣхна защита. Асса е успѣлъ да се добере до тази компрометираща Димитровъ снимка отъ личния архивъ на Таневъ следъ неговата смъртъ и отъ завещанието на Таневъ да се публикува този документъ.

Мишелъ Асса се намира понастоящемъ въ Софийския Централенъ затворъ въ VI отдѣление, килия 20. Правилъ е многобройни опити да се свърже съ "Амнисти Интернешъналь" и да докаже невинността си, обаче, до сега напраздно.

Въ нѣкои отъ тѣзи затвори и азъ прекарахъ 4 години като жертва на комунистическия тероръ. Комуниститѣ убиха баща ми на 9 Септемврий 1944, интернираха майка ми, на мене не ми позволиха да продължа учението си. Презъ 1974 избѣгахъ благополучно отъ България, презъ 1976 съ фалшивъ паспортъ се върнахъ въ България да мога да изведа жена си и сина си, но на границата ни хванаха. Презъ 1978 отново избѣгахъ отъ България, сега съмъ съ сина си въ Италия и правя всевъзможни постѣпки да пуснатъ жена ми и дъщеря ми отъ България. Дано Богъ ни помогне!

Д-ръ Георги Паприковъ

ЗОГРАФСКИЯТЪ МОНАСТИРЪ.

Грузински, сега Гръцки манастир и множество селяни отъ околнитѣ отиваха на поклонение. Въ Дафне едва можахме да се качимъ на последния рейсъ на раздрънкания омнибусъ и по главолумни пѣтица стигнахме до столицата Кареа. Тамъ отново трѣбваше да завѣримъ позволителнитѣ си въ полицията и като платихме по 300 драхми въ една Гръцка църковна канцелария, дадоха ни дипломи за "Хаджии". Интересното бѣше, че на другитѣ поклонници: двама германци и единъ холандецъ имъ взеха по 500 драхми, понеже не били православни. Споредъ законитѣ на Анонската република могатъ да пускатъ дневно въ нея само много ограниченъ брой посетители, и то отъ само отъ специални професии: духовници, историци, Византолизи, архитекти. Ние и тримата минахме за Археолози, което, разбира се чиновника не повѣрва и затова ни даде позволително за следъ ...три месеца. Но нѣ успѣхме да го изхитримъ!

Въ столицата Кареа потърсихме нѣкои въ Българския метохъ, едно отъ най-големитѣ здания въ града, но вратитѣ бѣха затворени и единствения монахъ Йоанъ, не бѣше тамъ. Преспахме въ Гръцкия манастир Кутсумушъ, който е на половина часъ отъ града. Монаситѣ ни посрѣщнаха много гостоприемно, почерпиха ни, дадоха ни да вечеряме и ни предложиха чиста и удобна стая за нощуване. Тука случайно ни видя единъ възрастенъ поклонникъ, заговори ни на чистъ български езикъ и изказа желание и той да дойде съ насъ въ Зографъ. Той бѣше отъ Сѣресъ, 75 годишенъ, дошелъ на поклонение, но не знаелъ какъ да отиде до Българския манастир Зографъ. Така че, дружината ни нарастна на четирма души.

БЪЛГАРСКИЯТЪ МЕТОХЪ.

Столицата Кареа е малко градче, състояще се само отъ Църкви и административни здания, едно хотелче, фурни и множество дуќанчета, където продаваха църковни потрѣби, кръстчета, картички и съестни продукти. Обслужваха ги повечето монаси. Почти на всѣкъде можахме да се разберемъ на български езикъ съ македонски акцентъ. Рано на другата сутринъ, съ единъ товаренъ камионъ, люшкани насамъ натамъ въ него, съ почти изпотрошени кокали и натъртени меса, се добрахме до Дафне най-после отгдето отново взехме параходчето назадъ, за да стигнем пристанището на Зографъ, наречено Арсаната. Пристанището

представлява заустялъ малкъ манастир съ грамадна кула, голѣма църква и нѣколко разпадащи се манастирски сгради. Близо до него има маслинени горички и малко лозенце. Пѣтя за Зографъ трѣгва отъ тамъ направо на горе, а на дѣсно е пѣтека за единъ малкъ Руски манастир. Прекръстихме се и поехме стръмния посланъ съ камъни и плочи пѣтъ, строенъ преди 500 години, но запазенъ и чудно красивъ. Понеже носѣхме доста багажъ - армагани за манастиря: пожарогасители, "смокдетектори", електрически лампи и пр. бѣхме затруднени въ пътешествието си, пѣкъ и стария ни съпътникъ билъ боленъ отъ сърдце, затова ходихме по-бавно, па и пѣтя бѣ много стръменъ.

ЧУДОТВОРНАТА ИКОНА.

Следъ около часъ се зададе високо надъ насъ "Св.Георги Зографъ" чудно красивъ, открояващъ се между тъмно зеленитѣ кипариси въ синьото небе.Редко може да види човѣкъ такава великолѣпна гледка.Стрѣмния пътъ си заслужаваше старанието да стигнемъ до светата обителъ.Вече запознати съ обстановката,отидохме веднага в Централната Църква,гдето разбира се намѣрихме всичкитѣ монаси на служба.Следъ службата,милитѣ Божи служители радостни,че виждатъ хора отъ другия свѣтъ, ни заведоха въ стаята,гдето щѣхме да пренощуваме,почерпиха ни и започнахме разговоритѣ.За жалость дѣдо Игуменъ Архимандритъ Евтимий не бѣше въ манастиря,той и библиотекарят монаха Пахомий бѣха заминали за тържествата.

Сега вече монаситѣ сж 12 души,нѣколко млади монаси дошли отъ България,повечето отъ Преображенския манастиръ до Търново.Режима въ манастиря е спартански: постоянни служби и бдения,подържане и чистене на манастиря,който има надъ 500 стаи,но малко обитаеми,работа по бахчата лозенцето,маслиновитѣ дървета и какво ли не.Иматъ двама ратаи,който се грижатъ за грубата работа и гледатъ шестѣтѣ мулета,съ които докарватъ продукти и материали отъ пристанището до манастиря.Очудваше е изрядната чистота и редъ навсякъде по манастиря,дори и въ старитѣ сгради и запустѣли мазета.

Главната църква "Св.Георги Зографъ",въ срѣдата на двара,е солидна грамадна постройка съ великолепни златни олтари и стари безценни икони.Златната броня на чудотворната икона на Св.Георги е обсипана съ Ордени,медали,златни и сребърни пари,часовници,кръстове и какви ли не ценни дарения отъ богомолци презъ вѣковетѣ.Както преданието казва,тази икона е дошла отъ Антиохия ненарисувана и като била пренесена въ Света Гора,за чудо и приказъ,една нощъ сама се нарисувала съ образа на Светаго Георгия Победоносца! Трима братя,синове на български боляринъ отъ Охридъ видѣли чудото и съ много трудъ,средства и благочестие построили манастиря преди 1,000 години.И отъ тогава тази Българска крепостъ се поддържа отъ благочестиви наши и чужди поклонници,отъ христоролюбиви Български Царе и отъ дарители отъ близо и далечъ.Навремето манастиря е ималъ много имоти въ България,Влашко, Сърбия,Русия,но съ времето и поради днешнитѣ антихристски режими имотитѣ имъ сж отнети.Официално Гръцката държава е поела грижата за всички Атонски манастири.

ВЪ ДВОРА НА МОНАСТИРЯ.

Единственитѣ скромни доходи за манастиря бѣха наемитѣ отъ единъ малкъ хотелъ въ Солунъ,който,за нещастие,се срина преди две години при земетресението.Добре,че хотелчето се намираше на най-видното мѣсто въ града,та съ помощта на Гръцката държава,манастиря започна да строи дукяни на същото мѣсто.Плана е,да се построятъ 7 етажъ съ бюра и лѣкарски кабинети,но на горкитѣ монаси паритѣ имъ стигатъ само да покрятъ дукянитѣ.Следъ това "добъръ е Господъ!".За сега съществуването на манастиря и монаситѣ зависисамо отъ малкитѣ помощи отъ Гръцката държава и отъ даренията на родолюбиви емигранти.Както дѣдо Игуменъ,така и монаситѣ съ голѣма благодарностъ се изказаха чрезъ насъ на всички български родолюбци въ чужбина,който подкрепятъ съ своята лепта този нашъ Български манастиръ.Манастиря притежава голѣми мѣста,гори и брѣгозе на срѣдния полуостровъ на Халкидика - Ситания,останали отъ памти вѣка.Сега наоколо сж застроени прекрасни хотели и курорти и мѣстата на манастиря могат да се използватъ съ голѣми доходи,ако също така се култивиратъ.Разбира се,за това трѣбватъ грамадни средства и умѣние.Дѣдо Игуменъ се стареа да намѣри "честен и христоролюбивъ" строителъ,та да може най-после манастиря да се стабилизира икономически.Дано не го излъжатъ "хитритѣ и лукави"...адвокати,па и други!

На другия ден инсталирахме пожароуказателитѣ въ предверията на библиотеката и на други мѣста въ главното здание. Трѣбва да отбелѣжа, че въ библиотеката се съхраняватъ надъ 30,000 старопечатни книги, хросувули отъ Българскитѣ Царе отъ преди 500-600 години, папируси, ръкописи, оригинала на Пайсиевата История и други безценни книги. Въ Църквата има надъ една дузина Мощи на Български светии и доста голѣмо парче отъ "Честния Кръстъ" - распѣтието на Исуса Христа. Богатствата, отъ историческа и културна стойностъ, сѣ уникати въ свѣта!

ХИЛЕНДАРСКИЯТЪ МОНАСТИРЪ

Когато бѣхъ преди четири години, помолихъ монаситѣ да прибератъ многоценнитѣ икони отъ старото манастирче, което вече се разпада. За голѣма моя радостъ видѣхъ, че сѣ направили това и че иконитѣ сѣ на сигурно мѣсто. Касиерътъ на манастиря монаха Пайсии ни издаде разписка за занесенитѣ отъ насъ суми, които му предадохме. Тѣ бѣха събрани чрезъ Комитета при БОРБА отъ българскитѣ емигранти отъ цѣлия свѣтъ. Помолихъ го, за въ бъдаще да бъдатъ по-бързи въ отговоритѣ си, като получаватъ помощи отъ емигрантитѣ, даже и тѣзи суми да сѣ съвсемъ скромни.

Разгледяхме основно манастиря. Просто на човѣкъ не му се вѣрва, че тѣзи грамадни згради отъ дѣлани каменни блокове, тѣзи монументални Църкви, тѣзи чардаци и коридори, тѣзи 500 стаи, нѣкои згради по на 6-7 етаж, основитѣ на които сѣ надъ 30 метра въ земята сѣ по 3-4 етаж сводести мазета, всичко това сѣ го строили на ръка, носили сѣ материалитѣ отъ морето до планинскитѣ върхове сѣ мулета, повечето сѣ доброволци-монаси работници. Възвишили сѣ до небето куполитѣ на Църквитѣ, изграфисали сѣ ги сѣ злато и сребро - и това всичко сѣ направили скромнитѣ наши предци, българитѣ презъ вѣковетѣ.

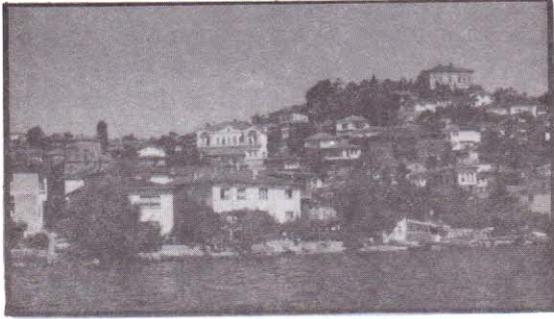

КИЛИЯТА НА о. ПАЙСИЙ.

Въ този музей се пазятъ много добре подредени стари икони, резби отъ олтари, хросувули отъ сръдновѣковни владетели /повечето Български Царе/ и пр.

Следъ два дни решихме да посѣтимъ и Хилендарския манастирѣ, който отстои на два часа пътъ отъ Зографъ, но два часа "по манастирски". Отначало монаситѣ ни предложиха да яздимъ мулета, но следъ нѣколкоминутенъ кавалерийски трѣстъ, решително се отказахме отъ това удоволствие. Вадеше ни младия монахъ Йоакимъ. Пятя се оказа много красивъ, но и много стрѣменъ и мѣчителенъ, докато стигнемъ билота. Хилендар е основанъ отъ българи презъ X вѣкъ, винаги е билъ обитаван и управляванъ отъ монаси българи, но поради глупостъта на нѣкои наши управници въ по-ново време, билъ отстъпенъ на сърбитѣ, следъ като тѣхния Князь заплатилъ дълговетѣ на манастиря. Хилендарскиятъ манастирѣ е по-малкъ отъ Зографъ но по-запазенъ и по-обитаемъ. Поддържа се редовно и щедро отъ сръбската емиграция. Понеже е по-близко до морето има удобенъ пътъ, по който може да се качва камионче и носи строителни материали за поправки и строежъ. Има голѣма бахча и овощни градини. По-миналата година е била освѣтена хубава зграда въ старъ стилъ построена въ която е уреденъ музей.

Килията на отецъ Пайсии се намира въ единъ ъгълъ на старото здание и е полуразрушена. Монаситѣ на Хилендаръ сѣ повече млади и интелигентни. Тутора на музея, следвалъ въ Съединенитѣ Щати, говори добре английски, начетенъ по история и богословие. Монаситѣ, начело сѣ дѣдо Игуменъ ни посрѣщнаха много добре, почерпиха ни сѣ ракия и локумъ, обѣдвахме, дадоха ни да си починемъ въ една чиста стая. Следъ като поблагодарихме на дѣдо Игуменъ за гостоприемството, поехме пътъ обратно и геройски, по хайдушкитѣ пѣтеки стигнахме до Зографъ.

СТАРИЯТЪ ОХРИДЪ.

отговорятъ на български езикъ съ лекъ македонски диалектъ. И второ: цѣлия Солунъ е почервенял отъ афиши и драсканици съ сърпозве и чукове и комунистически лозунги. Това е резултатъ отъ споразумението между Живковъ и Караманлисъ отъ преди 4 години да не преследватъ хората като си говорятъ майчиния си езикъ - българския и да пуснатъ комунистическата партия въ Гърция свободна.

Следъ земетръсението, въ Солунъ се строи главоломно, съ много солидни бетонни згради. Инфлацията въ Гърция е голѣма, безработицата - сѣщо, кафенетата пълни, скѣпостията висока. Всички предсказватъ, че Гърция отива на лѣво и не ще бѣде далече денятъ, когато ще се въведе икономика "прилична на тази въ социалистическите страни". Обиколихме Воденъ, Леринъ, Костуръ: чудесни градове, позападнали икономически. Преживѣватъ отъ паритѣ, които имъ се пращатъ отъ нѣкои членъ на семейството, който работи въ Германия. Азъ не видѣхъ човѣкъ, съ когото говорихъ, мажъ или жена да не билъ той самия или нѣкои отъ семейството му на гурбетъ въ Германия и като се върне, спечелилъ нѣкоя и друга пара, да не си направи къща на село или си купи тѣкси или дукянъ. Пакъ повтарямъ: почти всички хора съ които говорихъ - келнери, шофьори, случайни съпътници по автобусоветѣ, хора по дукянитѣ - всички говореха съ мене на български, дори и роденитѣ тамъ гърци!

Въ Солунъ посѣтихме Мострения панаиръ. Българскиятъ павилъонъ е най-голѣмия и най-подредения. Излагатъ всичко, което, както казватъ, произвеждатъ: отъ кисело млѣко до параходи. Липсватъ имъ персоналъ, който да говори грѣцки или другъ езикъ. Наредили сѣ се все "наши хора" да дойдатъ въ Гърция, да си накупуватъ армагани.

Въ Вардарска Македония минахме презъ Леринъ съ такси до Охридъ, презъ Битоля, Ресенъ главоломнитѣ планински масиви Каймакъ Чаланъ, Галичица, Вичъ, планински езера и проходи. Шофьора, намѣренъ отъ насъ случайно въ Леринъ говорѣше отлично български той живѣеше въ едно близко до Леринъ село. Коегоми направи впечатление бѣ, че той винаги казваши: ние и гърцитѣ! И въ двѣтѣ части на Македония, хората се радваха, като казвахме че сме българии, още повече като казвахме че сме отъ Америка. Говорятъ чисто по нашенски, но не казватъ че сѣ българии!

Охридъ съ езерото е чудно красивъ градъ, съ прекрасно синьо езеро, старинни къщи, развалини отъ крепоститѣ на Царъ Самуил. Старата махала не само, че не е разрушена, но много добре реставрирана и подържана. Стариннитѣ църкви сѣ отлично запазени. На много стари икони и некролози видѣхъ имена окончавачи на -овъ или -евъ съ ерголъмъ на края. Нѣкъде видѣхъ заличени окончания на -ичъ. По-старитѣ хора, които помнятъ освобождението на Македония презъ време на войната тихичко ти казватъ, че сѣ българии, младитѣ се смѣтатъ за "македонци".

"Като Струга нѣма друга" - така изостаналъ още отъ времето си градъ. Чистичък съ стари къщи и дукяни по чаршията, нѣкакъвъ футуристиченъ паметникъ на площада, гдето е Общината, единственото ново здание. Сретатъ се много албанци - шкиптари съ бѣли кепета. Ресенъ е сѣщо изостаналъ старъ градецъ. Битоля е по-голѣмъ градъ съ по оживена търговия и индустрия. Съ една дума - отъ какво преживѣватъ хората въ Македония е загадка. Прогнозата е неблагоприятна - следъ нѣколко години, доколкото може да се предвиди - ще настѣпи хаосъ и гладория! Конецъ и Богу слава!

РИМЪ, ИТАЛИЯ.

На 24 Май 1980 Денът на Свѣтитѣ братя Кирилъ и Методий бѣ отпразднуванъ съ Традиционния Молебень въ църквата посвѣтена на св.Климентъ, отслужена отъ Българския свещеникъ отецъ Софрановъ. Следъ това, стари и нови емигранти въ Италия положиха венецъ на гроба на св.Кирилъ отъ името на Царя на Българитѣ и отъ името на Цѣлокупната национална българска емиграция. Присѣтствуваха представители отъ Германия, Франция и Швейцария. На самия гробъ Православния Архимандритъ Григорий отпрати молитва за поражението на антихриститѣ и за избавление на Българския народъ отъ тѣхното робство.

Събрани въ една близка зала, нашитѣ сънародници и тѣхнитѣ многобройни гости чуха приветственитѣ слова на Димко Статевъ и на единъ новъ емигрантъ и имаха удоволствието да видятъ блестящата балетна продукция на нашия сънародникъ Скиба. При този случай Архимандритъ Григорий освѣти и благослови знамето на националнитѣ емигранти, извезано отъ две ново избѣгали наши сънароднички: златенъ коронованъ лъвъ на зелено поле тѣпче пречупенъ сѣрпъ и чукъ и съ надписъ "Свободна България".

Средъ това бѣ сложена Братска трапеза на която произнесоха подходящи слова Архимандритъ Григорий и Д-ръ Иванъ Банковски, нашъ гостъ отъ Франкфуртъ.

ГЕРМЕСХАЙМЪ, ГЕРМАНИЯ.

На 17 Юний 1980 Д-вото "Царъ Симеонъ II" съ Председателъ Мария Вагнеръ устрои тържествено чествуване Рождения Денъ на Царя на Българитѣ. Тържеството бѣ посѣтено отъ националнитѣ български емигранти и много чужденци-приятели на поробения днесъ Български народъ.

ЮНАКА ЧОРТОВЪ

НИАГАРА ФАЛСЪ, КАНАДА.

На 4 Май 1980 клоноветѣ на Б.Н.Ф. въ Торонто и Ниагара Фалсъ организираха и тази година праздуване "Деня на Храбростта -Гергьовденъ" въ нашата Православна Църква "Св.Иванъ Рилски" отъ всеблаготовейния ни отецъ Кобаковъ въ съслужение на Църковния ни хоръ.

Следъ службата бѣ сложена Братска трапеза, благословена отъ отца, следъ която Инж.Ангелъ Гандерски каза подходяще за празника слово.

При специалната програма бѣха казани рецитации отъ патриотични стихотворения, бѣха пѣти бойни маршове и пѣсни, като особено се отличи фолклорната група под ръководството на презвитера Кобакова, а също и малкия юнакъ Чортовъ.

МЕЛБЪРНЪ, АВСТРАЛИЯ.

По случай годишнината отъ Освобождението на България, нашата Православна Община "Св.Иванъ Рилски" организира Тържественъ Молебень въ Руската Църква на 10 Мартъ за всички паднали за свободата на Родината.

На 10 Мартъ 1980 Българо-Австралийското Д-во "Родина" организира вечеринка по този случай, която бѣ масово посѣтена отъ българскитѣ емигранти и тѣхни гости.

СИДНЕЙ, АВСТРАЛИЯ.

На 10 Мартъ 1980 по случай Деня на нашето Освобождение отъ турско робство Българското Емигрантско Д-во изнесе много успѣшна вечеринка, посѣтена отъ всички национални емигранти въ града и околността.

На 10 Май 1980 бѣ изнесена много успѣшна забава по случай "Българския Денъ на Храбростта -Гергьовденъ" и по случай "Денъ на Българската Просвѣта". Председателят на Д-во "Родина" изтъкна въ своето слово значението на тѣзи два народни празника, така тачени отъ народа ни въ миналото, а сега Деня на Храбростта обявенъ отъ комуниститѣ за "Денъ на чобанитѣ"!

БЪФАЛО, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

На 4 Май 1980 клона на Б.Н.Ф. съ Председателъ Миро Герговъ организира, ето вече за 22 години наредъ Тържествено Празднуване на "Деня на Българската Храбростъ Гергьовденъ". Тържеството бѣ проведено въ Православната Църква "Св. Георги", като следъ службата бѣ сложена Братска трапеза въ Църковния салонъ съ печени агнета и руйно вино, на която говорѣха Миро Герговъ и Председателътъ на клона ни въ Кливеландъ Георги Петровъ.

Почетена бѣ памятьта на незабравимия нашъ съидейникъ Василь Динчевъ и на всички наши другари паднали въ борбата за свободата на България. Тържеството бѣ отлично посѣтено отъ националната ни емиграция и отъ наши съмишленици отъ другитѣ поробени отъ комунизъма народи.

На 20 Юлий 1980 година клона на Българския Националенъ Фронтъ въ града, начело съ Председателя Миро Герговъ и тази година взе най-живо участие въ всички прояви по случай "Седмицата на Поробенитѣ Народи". На грамадната манифестация Българската група бѣ представена достойно съ множество емигранти и съ Българския трицвѣтъ начело. На Тържествения банкетъ г. Герговъ бѣ на главната маса отъ кадето каза кратко слово за значението на тази традиция.

Кметътъ на града г. Джеймсъ Грифинъ награди, като издаде Специална Диплома нашиятъ председателъ г. Герговъ, за неговото дългогодишно дѣло въ полето на борбата против враговетѣ на Съединенитѣ Шати и на цѣлия свѣтъ - комуниститѣ.

Отъ страна на Централния Управителенъ Съветъ на Б.Н.Ф. Кмета на Бѣфало бѣ удостоенъ съ Златния Орденъ на Организацията "Борба за Свободата на България" връченъ му отъ Герговъ

ГРИФИНЪ И ГЕРГОВЪ

ФРАНКФУРТЪ, ГЕРМАНИЯ.

На 12 Априль 1980 година за града и околността бѣ основана Православна Църковна Община съ името "Св. Георги Победоносецъ" съ Председателъ Михайль Скиба. Общината ще бѣде подведомствена на Архимандридъ Григорий, бившъ Викарий на Екзархъ Стефанъ. Въ общината ще членуватъ Православни национални български емигранти и тя нѣма да има никакви връзки съ комунистическитѣ власти въ България подъ каквато и да е форма и начинъ.

ТОРОНТО, КАНАДА.

На 14 Септемврий 1980 Обединенитѣ Полски Организации устройха Тържествено Освѣщаване на ПАМЕТНИКА ЗА ЖЕРТВИТЪ ВЪ КАТИНЪ. Както се знае преди 40 години 14,000 полски офицери бѣха безжалостно избити и заровени въ гората при Катинъ отъ Съветскитѣ злодеи. Дълго време това нечувано звѣрство бѣ потуляно за общественото мнение, дори въ Нюрнбергския процесъ обвиниха и наказаха невинни германци за това злодѣяние.

Освѣщаването стана въ Градския паркъ съ участието на двама кардинала, повече отъ 20 свѣщеника, Представители на Полското Задгранично Правителство, генерали и други офицери, и надъ 1,000 ветерани въ униформи. Сжщо, представителни групи отъ братски тѣмъ поробени народи. България бѣ представена отъ внушителна група, начело съ Предсеателя Инж. Ангелъ Гандерски и знаменосецъ Василь Ламбревъ.

Следъ Молебена всички участници, повече съ униформи минаха въ Тържественъ парадъ. Положени бѣха безброй венци на паметника. Българската делегация положи разкошенъ венецъ на паметника на падналитѣ борци противъ комунизъма. Произнесоха се много речи отъ Полски и Канадйски политически лица. Цѣлата церемония бѣ предавана на телевизията, сжщо вестницитѣ дадоха широка информация за това невиджано въ Канада тържество. Полковетѣ отъ униформени полски ветерани съ знамената си и съ музики доказаха, че борцитѣ за свобода сж готови да маршируватъ и въ свободна Полша. ПАМЕТНИКА КАТИНЪ е символъ за свободата на поробенитѣ отъ комуниститѣ народи, включително и нашата Родина България.

НЮ ЙОРКЪ, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ

Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ СЪ КОМИТЕТА.

На 13 Юлий 1980 Специалниятъ Комитетъ за чествуване "Седмицата на Поробенитъ Народи" на който Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ е Почетенъ Председателъ организира въ Ню Йоркъ грандиозно праздненство. Следъ Тържествената Панахида въ Катедралата "Св.Патрикъ" се състоя Парадъ по Петото Авеню до Централния Паркъ, гдето на митинга Главенъ говорителъ бѣ Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ. Отъ страна на Американскитъ власти говори Губернатора на Щата Ню Йоркъ - Марио Куомо.

Българската национална емиграция бѣ представена отъ внушителна група съ нѣколко знамена, водена отъ Н. Стояновъ, Колю Кондовъ, Лазаръ Златковъ и П. Николовъ. На митинга говори и представителъ на най-новата поробена отъ комуниститъ страни - Афганистанъ, Д-ръ Цикрия,

който произнесе пламенна речъ и апелъ за спасяването на страната му отъ кървавия комунизъмъ, както и на всички поробени отъ него народи.

Президента на Съединенитъ Шати Джими Картъръ, Губернатора на Ню Йоркъ и Кмета на Ню Йоркъ издадоха специални Прокламации, които се прочетоха на митинга. Много хиляди емигранти отъ всички националности взеха участие въ тази демонстрация.

ВАШИНГТОНЪ, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

Специалниятъ Комитетъ на "Поробенитъ отъ комунизма Народи", чиито Председателъ е Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ, а Екзекутивенъ Директоръ Аристиде Николай, организира на 19 и 20 Юлий 1980 чествуване "Седмицата на Поробенитъ Народи". Състоя се голѣма изложба на Националноститъ и Флокlorна програма въ залата на "Департаменталъ Аудиториумъ", посѣтана отъ хиляди жители на столицата.

На Тържествената Божествена служба въ Катедралата "Св. Матей" грамадно множество отъ емигранти отдадоха почитъ на всички борци противъ комуниститъ.

ЧИКАГО, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

На 13 Юлий 1980 бѣ отпразднувана тържествено "Седмицата на Поробенитъ Народи" подъ покровителството на Кмета на града. На грамадната манифестация въ центъра на града и тържествения банкетъ взеха участие хиляди емигранти - антикомунисти отъ поробенитъ страни, Американски патриотични организации, Американски Legionери и пр.

България бѣ достойно представена съ внушителна група, на чело съ Българското знаме и плакатъ.

ТОРОНТО, КАНАДА.

На 19 Априлъ 1980 Обединенитъ Хърватски Организации устроиха Тържествено чествуване на тѣхния "Денъ на Независимостта" въ грамадната зала на хотелъ Торонто. Следъ банкета се произнесоха много речи и пожелания за скорошното освобождение на Хърватско и другитъ страни подъ комунистическото иго. Присѣтствуваха много представители на Федералното и Провинциално правителство.

Българската национална емиграция бѣ представена отъ делегация начело съ Д-ръ Ангелъ Тодоровъ, Цоню Градинаровъ и др., които поднесоха своитъ честитки и пожелания за скорошно свободно Хърватско.

На 20 Юний 1980 Чехо-Словашкитъ Обединени Организации и Църкви устроиха Протестенъ Митингъ по случай Годишнината отъ окупацията на страната имъ отъ Съветскитъ войски и тѣхнитъ сателити. Предъ кметството на града се бѣха събрали надъ 2,000 емигранти чехи, словаци и представители на други поробени отъ комунизма страни.

България бѣ представена отъ група емигранти начело съ Председателя на Б.Н.Ф. Инж. Ангелъ Гандерски, като знамето бѣ носено отъ Д-ръ Ангелъ Тодоровъ. Държани бѣха патриотични рѣчи и бѣ гласувана Резолюция, съ която се иска отъ Канадиското правителство да интервенира жестока намѣса на Съветитъ въ Чехо-Словакия, така също и въ другитъ поробени отъ комунизма страни.

БЪЛГАРИТЪ ВЪ ПОРТО АЛЕГРЕ.

На 27 Августъ 1980 Полскиятъ Организации и Църкви устройха грамаденъ митингъ предъ Полското комунистическо Консулство и предъ Кметството на града въ протестъ на комунистическия тероръ и въ защита на Работническата стачка. Освенъ хилядитъ полски емигранти, участвуваха и множество групи отъ другитъ поробени отъ комунизма страни.

Българската група бѣ начело съ Председателя на Б.Н.Ф. Инж. Ангелъ Гандерски и съ знаменосецъ Василъ Ламбревъ. Възѣха се резолюции протестиращи терора на комуниститъ въ Полша и въ другитъ поробени страни.

ПОРТО АЛЕГРЕ, БРАЗИЛИЯ.

На 2 Мартъ 1980 въ Руската Православна Църква се отслужи Тържествена Панахида по почин на нашата национална емиграция въ града, по случай Освобождението на България отъ турско робство и въ паметъ на всички паднали въ борбата противъ днешнитъ поробители на Родината.

Българската национална емиграция посѣти това тържество, за да отдаде почитъ на тѣзи наши братя, които дадоха живота си за свободата на България.

ЛОНДОНЪ, АНГЛИЯ.

Архимандридъ Григорий, бившъ Викарий на Екзархъ Стефанъ I, политически емигрант въ Англия, е отправилъ единъ Апелъ къмъ Аятола Хомени съ протестъ за задържането на Американскитъ заложници ето вече цѣла година. Въ името на Христовата справедливостъ и въ името на свещения за мохамеданитъ Коранъ, той моли и настоява най-скоро заложницитъ да бѣдатъ върнати при своитъ близки въ Родината имъ.

Този Апелъ на Владиката-емигрантъ Григорий му прави честь и достойнство!

ЧЕСТВУВАНЕ ДЕНЪТЪ НА НАРОДНИТЪ БУДИТЕЛИ.

На 2 Ноемврий 1980 въ Българския Православенъ Храмъ "Св. Иванъ Рилски" въ Ниагара Фалсъ, Канада бѣ отпразднуванъ Тържествено Патрония празникъ на Църквата и деня на Народнитъ Будители. Църквата бѣ препълнена съ богомолци дошли отъ града и отъ по-далечни краища. Отецъ Кобаковъ държа вдъхновено слово по този случай, като изтъкна значението на този Български празникъ и описа днешното плачевно положение въ Родината. Следъ Службата бѣ сложена трапеза въ Църковната зала.

На 1 Ноемврий 1980 въ Македоно-Българската Църква "Св. Троица" въ Торонто се отпразднува по най-тържественъ начинъ "Деня на Народнитъ Будители" съ Божествена служба извършена отъ отецъ Василъ Михайловъ. Следъ Молебена бѣ сложена Българска трапеза въ Църковния салонъ. Събра се значителна сума въ полза на Строителния комитетъ на Църквата. Тържеството бѣ масово посѣтено отъ българскитъ емигранти.

ПРЕДСЕДАТЕЛЪТЪ НА Б.Н.Ф. ВЪ КАНАДА.

На 20 Септемврий 1980 Д-ръ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ посѣти Торонто, гдето въ дома на Инж. Ангелъ Гандерски имá срѣща съ наши дѣятели отъ града. На 21 с.м. Д-ръ Дочевъ се черкува въ Българската Православна Църква "Св. Иванъ Рилски" въ Ниагара Фалсъ като следъ това присѣтствува на обѣда даденъ отъ Председателя на клона въ града Иванъ Чортовъ. Същата вечеръ Д-ръ Дочевъ замина за Бѣфало, гдето въ дома на тамошния Председателъ Миро Герговъ се състоя срѣща съ наши съидейници, между които бѣше и дошлия отъ Кливеландъ Георги Петровъ. При срѣщитъ бѣха разгледани редица въпроси отъ значение за бъдещата дейностъ на Организацията.

ПОДПРЕДСЕДАТЕЛЪТЪ НА Б.Н.Ф. ВЪ ЕВРОПА.

Презъ месецъ Септемврий 1980 година Д-ръ Георги Паприковъ посѣти за единъ месецъ нѣкои Европейски страни, между които Вардарска и Егейска Македония, Германия и др. Отъ Атонскитъ манастири и Македония той доби интересни впечатления. Въ Мюнхенъ присѣтствува на Панахидата за 9 Септемврий, а също изнесе рефератъ за днешното политическо положение на Америка предъ Централния Комитетъ на А.Б.Н. Също Д-ръ Паприковъ направи много срѣщи съ наши дѣятели и съмишленици въ разнитъ германски градове, които посѣти.

ПО СЛУЧАЙ 36 ГОДИНИ ОТЪ ПОРОБЕАНЕТО НА РОДИНАТА

БЪЛГАРСКАТА НАЦИОНАЛНА ЕМИГРАЦИЯ ПО ЦЪЛИЯ СВЪТЪ ПОЧЕТЕ ПАМЯТЪТА НА

ПАДНАЛИТЪ ВЪ БОРБАТА ЗА СВОБОДА И НА ЖЕРТВИТЪ НА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ

ТЕРОРЪ НА И СЛЕДЪ 9 СЕПТЕМВРИЙ 1944 ГОДИНА

НЮ ЙОРКЪ, СЪЕДИНЕНИТЪ ЩАТИ.

На 7 Септември 1980 в Православната Катедрала "Св.Владимиръ" по инициативата на Българския Националенъ Фронтъ се състоя Панахида въ честь на безбройнитъ жертви на комунистическия тероръ въ България и за слава на героитъ паднали за свободата на Отечеството. Панахидата бѣ отслужена отъ Митрополитъ Константинъ. Предъ олтаря бѣха знамената на Съединенитъ Щати и на България, държани отъ Петъръ Николовъ и Димитъръ Строжановъ.

Българската национална емиграция се бѣ масово стекла, за да отдаде почитъ къмъ нашитъ народни герои. Повече отъ 15 представители на братски намъ народи присѣтствуваха на траурното тържество. Следъ Панахидата въ Църковния салонъ се сервира жито, вино и просфора за Богъ да прости. Ръководителъ бѣ Никола Стояновъ, а главенъ говорителъ Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ.

Отъ страна на гоститъ говориха: Хорстъ Улихъ - Германия, Председателъ на Комитета на Поробенитъ народи, Уилямъ Рока - Унгария, Председателъ на Организацията на Етническитъ Групи, Д-ръ Александъръ Соколишенъ - Украйна, Стивъ Басичъ - Хърватско, Д-ръ Едуардъ Рубертъ - Естония, Полковникъ Елмеръ Липингъ - Латвия, Генералъ Никола Назаренко - Козакя.

Тържеството бѣ отлично организирано отъ Комитетъ начело съ Председателя на клона ни въ Ню Йоркъ Колю Кондовъ.

ЛОВЕРЪ ХУТЪ, НОВА ЗЕЛАНДИЯ.

На 7 Септември 1980 по инициатива на клона на Българския Националенъ Фронтъ съ Председателъ Атанасъ Георгиевъ се отслужи Панахида въ Гръцката Православна Църква въ память на падналитъ въ борбата противъ комунизъма за свободата на България. Българската емиграция отдаде заслужена почитъ къмъ своитъ братя и сестри съ своето присѣствие. Кмета на града г. Кенеди-Гудъ заедно съ съпругата си личеше въ първитъ редици на богомолцитъ, сѣщо виднитъ наши емигранти: Щеревъ, Мицковъ, Колевъ, Марковъ, Кехайовъ, Масовъ, Хънтовъ и др.

На края на Панахидата свещеника произнесе затрогваще слово. Мѣстната радиостаница и вестницитъ отбелѣзаха тази българска инициатива съ широки публикации.

КАЛГАРИ, КАНАДА.

На 7 Септември 1980 по инициатива на клона на Българския Националенъ Фронтъ въ града съ Председателъ Д-ръ Борисъ Ганчевъ се отслужи Тържествена Панахида въ Унгарската Калвинистка Църква за почитане памятьта на героитъ паднали въ борбата противъ комунизъма въ България, а сѣщо и за всички наши сънародници, починали далечъ отъ Роденъ край.

Присѣтствуваха всички българи емигранти-антикомунисти, а сѣщо бѣхме почетени и отъ кмета на града г. Росъ Алджерсъ заедно съ други официални лица, а сѣщо и отъ много представители на поробени братски намъ народи. Следъ Панахидата каза подходяще вдъхновено слово Димитъръ Витановъ.

САНТЯГО ДЕ ЧИЛИ, ЧИЛИ.

На 7 Септември 1980 клона на Българския Националенъ Фронтъ съ Председателъ Иванъ Филипovъ устрои въ Православната Църква "Св.Георги" Панахида въ память на 100,000 жертви на комунистическия тероръ въ България. Българската национална емиграция се отзова масово въ църквата.

На края на службата отецъ Арабе произнесе прочувствено слово за случая. Бѣха прочетени имената на мнозина паднали въ борбата български герои.

ЦЮРИХЪ, ШВЕЙЦАРИЯ.

На 7 Септември 1980 по инициатива на клона на Българския Национален Фронтъ съ Председател Йосифъ Загорски и семейство Кьорчеви бѣ организирана Панахида въ Православната Църква "Св.Покровъ" въ паметъ на всички наши братя и сестри загинали въ борбата противъ комунистите въ България.

Панахидата бѣ посѣтена отъ множество български емигранти-националисти, а като гости присѣтствуваха г.г.Енрико дель Белло и Емилъ Ковачевъ отъ Италия.

АКРОНЪ, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

На 7 Септември 1980 въ Македоно-Българската Църква "Св.Илия" бѣ отслужена Панахида по случай 36 години отъ поробването на България отъ комунистите и въ паметъ на жертвите на комунистическия тероръ.Прочете се също Заупокойна Молитва за нашия Царъ Обединителъ Борисъ III.Панахидата бѣ отслужена отъ благоговейния нашъ отецъ Краевъ,който каза подходяще за случая слово.

ФЕНЕНДЕЛЪ, ХОЛАНДИЯ.

На 7 Септември 1980 по инициатива на клона на Българския Национален Фронтъ съ Председател Петъръ Цанковъ се отслужи Панахида въ Католишката Църква "Сенъ Салваторъ" за чествуване паметта на героите дали живота си въ борба противъ комунизма въ България.

Българската емиграция посѣти това тържество масово.Присѣтствуваха много представители на братски намъ поробени народи: руси, украинци, унгарци, хървати. Накрая на службата свещеника каза подходяще за случая слово.

БЪФАЛО, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

На 7 Септември 1980 по инициатива на клона на Българския Национален Фронтъ съ Председател Миро Герговъ се организира Тържествена Панахида въ Православния Храмъ "Св.Георги" въ честъ и слава на хилядите български борци противъ комунизма паднали за свободата на България.Също се прочете Заупокойна Молитва за починалите далечъ отъ Роденъ край наши съмишленици: В.Динчевъ, Д-ръ Хр.Младеновъ, Руди Станевъ, Тома Андрѣевъ, Ф.Ивановъ, Проданъ Костовъ, Мария Ив.Грекова и Йосифъ Димитровъ.

Следъ Панахидата въ Църковната зала се сервира жито, вино и закуски за Богъ да прости.Председателътъ на клона Миро Герговъ произнесе възторжено слово.

МЮНХЕНЪ, ГЕРМАНИЯ.

На 9 Септември 1980 по инициатива на Българската Православна Църковна Община "Св.Иванъ Рилски" се състоя Тържествена Панахида въ Православната Руска Църква "Св.Николай" по случай 36 години отъ поробването на България отъ комунистите и въ паметъ на 100,000 жертви на комунистическия тероръ.Българската национална емиграция се бѣше масово стекла на това народно тържество.

Накрая на Панахидата, Председателътъ на нашата Община Евдокимъ Евдокимовъ каза възторжено слово за героите паднали въ борбата за свобода.Като гости бѣха поканени да кажатъ слово Д-ръ Георги Паприковъ,който говори за живота, дѣлото и кончината на незабравимия нашъ Царъ Борисъ III Обединителъ.Д-ръ Иванъ Банковски даде за примѣръ работниците отъ Полша въ тѣхната борба за свобода и подкани всички български патриоти, въ Родината и въ чужбина, да последватъ тѣхния примѣръ на съпротива къмъ поробителите.

ФРЕСНО, КАЛИФОРНИЯ, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

На 7 Септември 1980 по починъ на клона на Българския Национален Фронтъ се организира и отслужи Панахида въ Православния Храмъ "Св.Георги" въ паметъ на хилядите знайни и незнайни герои дали живота си за свободата на България отъ комунистическата тирания.Присѣтствуваха членове на цѣлата ни колония въ града и много гости отъ братските намъ поробени народи, а също и американски патриоти.

Накрая на Панахидата говориха за случая славните наши Горяни: Христо Тодоровъ, Тома Илиевъ, Михайлъ Стоевъ, Радко Шангаловъ и свещеника отецъ Михайлъ. Въ църковния салон бѣ сложена трапеза за Богъ да прости народните герои паднали въ неравна борба противъ окупаторите на България - кървавите комунисти.

БРИЗБЪНЪ, АВСТРАЛИЯ.

На 14 Септември 1980 по инициатива на клона на Българския Национален Фронт бѣ организирана Панахида въ Православната Църква "Св. Никола" въ памет на хилядитѣ българи убити отъ комуниститѣ следъ 9 Септември 1944 година въ Родината.

Присѣтствуваха национални емигранти отъ града. Следъ Панахидата се сложи Братска Трапеца за Богъ да прости. Секретарятъ на клона на Б.Н.Ф. А. Аврамовъ държа прочувствена речъ, която завърши съ думитѣ: "Дано Богъ помогне, догодина тази наша Панахида да я направимъ въ свободната ни Родина България".

ДЕТРОЙТЪ, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

На 7 Септември 1980 всеблагоевнейниятъ нашъ отецъ Георги Николовъ отслужи въ Македоно-Българския Храмъ "Св. Павелъ" Заупокойна Молитва за всички наши братя и сестри, избити жестоко отъ комуниститѣ въ България. Следъ Панахидата отца каза подходяще слово за случая.

Отецъ Георги Николовъ е първиятъ нашъ свещеникъ, който още отъ 1951 година поддържа тази света традиция и ежегодно я провежда въ своята Църква. Хвала нему!

ОТАВА, КАНАДА.

На 7 Септември 1980 клона на Българския Национален Фронтъ въ Канадиската столица, начело съ Председателя Димитъръ Николовъ устройха Възпоменателна Панахида въ Православния Храмъ "Св. Богородица" за честъ и слава на всички наши братя и сестри избити отъ комуниститѣ въ България. Тържествената служба бѣ проведена отъ отецъ Северъ въ съслужение на Църковния хоръ. Панахидата бѣ масово посѣтана отъ националната ни емиграция, отъ официални лица и отъ представители на други братски намъ поробени народи: хървати, чеши, поляци, словаци и унгарци.

Представителъ на Организацията на "Поробенитѣ отъ комунизма народи" каза високо патриотично слово за съдбата на поробенитѣ отъ комунизма народи. Дадена бѣ Братска Трапеца за Богъ до Прости. Най-много допринесоха за изнасяне на това тѣжно тържество: Д-ръ Мирчевъ отъ Кингстонъ и Петъръ Банковъ отъ Монреалъ.

Накрая Председателятъ на клона Димитъръ Николовъ благодари на всички за тѣхното участие въ това общобългарско тържество.

На 9 Септември 1980 клона на Б.Н.Ф. заедно съ други антикомунистически организации проведоха масова демонстрация съ Панахида предъ вратата на комунистическата Българска легация въ Отава. Панахидата бѣ отслужена отъ отецъ Северъ и отецъ Сергей Петровъ въ съслужение на Църковния хоръ, като следъ това Д-ръ Мирчевъ произнесе възторжено слово на български и на английски, като заклейми тираническата и предателска политика на комуниститѣ въ България отъ 9 Септември 1944 год. и до сега. Раздадено бѣ жито и просфора за Богъ да прости.

Комунистическия пълномощенъ министъръ криминалиста Стефанъ Станевъ напразно се опитва на много пъти да повлияе на Канадиското правителство да се забрани тази демонстрация, дори има нахалството да се осмѣли да заплашва съ побоища и убийства. Но въпреки всичко, демонстрацията мина дисциплинирано и съ много високъ успѣхъ и направи грамадно впечатление на Канадиската публика.

ИЪНГСТАУНЪ, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

На 7 Септември 1980 въ Българо-Македонската Църква "Св. Духъ" преподобния нашъ отецъ Кирилъ Антоновъ отслужи Парастасъ за всички родолюбиви българи избити отъ комуниститѣ въ България следъ 9 Септември 1944 год. По този случай отца каза подходяще слово презъ богомолцитѣ.

ТОЛИДО, СЪЕДИНЕНИТЪ ШАТИ.

На 7 Септември 1980 въ Българския Православенъ Храмъ "Св. Георги Победоносецъ" отецъ Бенцеславъ Димитровъ отслужи Панахида въ памет на хилядитѣ наши сънародници загинали отъ кървавия комунизъмъ въ България, борци за свобода и демокрация. Панахидата бѣ масово посѣтана отъ българската емиграция.

ТОРОНТО, КАНАДА.

На 7 Септември 1980 клона на Българския Национален Фронтъ организира Панахида въ Македоно-Българската Църква "Св.Тройца" въ паметъ на жертвитѣ на комунистическия тероръ въ България и за всички наши сънародници, починали далечъ отъ Роденъ край. Панахидата бѣ проведена отъ отецъ Василь Михайловъ въ съслужение на Църковния хоръ. Църквата бѣ пълна съ богомолци и гости отъ чужбина.

Следъ Панахидата достопочитаемия нашъ отецъ Михайловъ държа високопатриотично и назидателно слово, като анатемоса най-черната дата на българската история 9 Септември 1944 година и като апелира за още по-големо съзнание, единство и изпълнение на емигрантскитѣ ни задължения къмъ Родината.

Въ Църковния салонъ бѣ сложена Братска трапеза, гдето се раздаде жито, вино и просфора за Богъ да прости. Съ кратка речъ отецъ Михайловъ похвали нашата Организация за дейността ѝ и за борбата ѝ противъ комунизъма. Кратки слова казаха и гоститѣ отъ чужбина, представители на Македонскитѣ Патриотични Организации въ Белгия и Бразилия: г.г. Методи Димовъ, Парговъ, Даневъ и Методи Калкашлиевъ, а също и представителя на М.П.О. "Победа" въ Торонто г. Икономовъ. Съ високъ ентузиязъмъ всички запѣха "Шуми Марица" и "Изгрей Зора на Свободата". Накрая председателятъ на Българския Национален Фронтъ въ Торонто Инж. Ангелъ Гандерски благодари на всички за тѣхното участие и за отлично изнесеното тържество въ името на свободата на поробената ни родина България.

ЧИКАГО, СЪЕДИНЕНИТѢ ШАТИ.

На 7 Септември 1980 по инициатива на Българския Национален Фронтъ въ града бѣ устроена традиционната Панахида за безбройнитѣ жертви на комунистическия тероръ въ България отъ преди 36 година, а също и въ паметъ на блаженопочившиятъ нашъ Царъ Борисъ III Обединителъ. Прочете се Заупокойна Молитва и за всички наши съграждани, починали далечъ отъ Роденъ край. Панахидата бѣ проведена, ето вече 30 години наредъ, въ Православната Катедра "Св.Тройца" отъ Митрополитъ Димитрий, въ съслужение на Църковния хоръ.

Българската национална емиграция се бѣ масово стекла на това тържество. Следъ Панахидата Подпредседателятъ на клона Никола Янакиевъ каза кратко слово, за значението на днешната традиция за отпразднуване на този день. Раздадена бѣ просфора и закуски за Богъ да прости.

НИАГАРА ФАЛСЪ, КАНАДА.

На 7 Септември 1980 по почин на Българския Национален Фронтъ въ града и околността бѣ отслужена Тържествена Панахида въ Българския Православен Храмъ "Св.Иванъ Рилски" отъ достопочтения нашъ отецъ Тома Кобаковъ, при стечение на българската национална емиграция отъ града и отъ по-далечни мѣста.

Следъ Панахидата бѣ сложена Братска Трапеза за Богъ да прости, благословена отъ отца, като следъ това говори Цоню Градинаровъ за значението на този тѣженъ всенароденъ празникъ и също за дълга на българската емиграция къмъ поробената ни Родина въ борбата за свобода.

ЛОСЪ АНДЖЕЛОСЪ, СЪЕДИНЕНИТѢ ШАТИ.

На 31 Августъ 1980 въ Българската Православна Църква "Св.Георги" Българския Национален Фронтъ устрой Възпоменателна Панахида по случай 37 годишнината отъ кончината на блаженопочившия нашъ Царъ Борисъ III Обединителъ.

На 7 Септември 1980 въ същата Църква нашата Организация устрой Панахида по случай 36 години отъ поробването на България и избиването на 100,000 български патриоти отъ комунистическитѣ варвари на и следъ 9 Септември 1944 година.

И дветѣ Панахиди бѣха масово посѣтени отъ националната ни емиграция въ града и околността. Раздадено бѣ жито, просфора и вино за Богъ да прости.

МЕЛБЪРНЪ, АВСТРАЛИЯ.

На 14 Септември 1980 година Българските емигранти, организирани в Источно Православната Църковна община "Св.Иванъ Рилски", съвместно с клона на Българския Национален Фронтъ устроиша Тържествена Панахида за жертвите на комунистическия тероръ, както и за всички ония, които се биха и паднаха за свободата на България.

Панахидата бѣ извършена отъ току що пристигналия отъ Америка Архидяконъ отецъ Алексей въ Руската Катедрала въ присѣтствието на всички родолюбиви българи въ Мелбърнъ и многобройни наши приятели отъ поробенитѣ отъ комунизма народи.

Следъ Панахидата бѣ сложена Братска трапеза за Богъ да прости, при която се създаде високо патристично настроение съ приемането въ нашитѣ срѣди на една група нови емигранти, дошли неотдавна отъ Либия, които изказаха своята радостъ да видятъ сплотени национални български емигранти, тачещи нашитѣ народни герои.

РИМЪ, ИТАЛИЯ.

На 7 Септември 1980 по инициатива на Българския Помощенъ Комитетъ се проведе Възпоменателна Панахида въ емигрантския лагеръ Латина въ паметъ на жертвите на комунистическия тероръ. Всички български новопристигнали емигранти присѣтствуваха на Църковната служба, а също и многобройни представители на националната българска колония въ Римъ и представители на братски намъ поробени отъ комуниститѣ народи.

БИЛБАО, ИСПАНИЯ.

На 7 Септември по инициатива на Представителя на Българския Националенъ Фронтъ за Северна Испания Иванъ Ивановъ бѣ отслужена скромна Панахида въ католичката Църква "Св.Мария" въ паметъ на всички наши герои паднали въ борба противъ комунистическата тирания.

Малката българска колония присѣтствува на Панахидата, на края на която свещеника и г.Ивановъ казаха подходящи патристични слова.

ЗАСЛУЖЕНИ НАГРАДИ НА БЪЛГАРСКИТЕ ЕМИГРАНТИ.

ИВАНКА РАДКОВА

Жувуша въ Брюкселъ Белгия. Емигрирала съ две деца презъ 1968, следъ дългъ тормозъ отъ комуниститѣ въ България. Писателка и поетеса, издала до сега четири обемисти книги на френски езикъ.

Заслужено получила до сега Златенъ медалъ презъ 1975 и Сребъренъ медалъ презъ 1979 за своитѣ романи отъ Международната Асоциация на Писателитѣ и Поетитѣ. Също: Дипломи отъ Съединенитѣ Щати и Португалия. Нейната биография я има въ "Интернационаленъ Дикшионери" 1976 и въ "Ху ис Ху" 1978 и 1979 години.

Авторката Иванка Радкова освенъ това е публикувала редица статии въ различнитѣ емигрантски списания и винаги е взимала най-живо участие въ проявитѣ на националната ни българска емиграция.

Д-РЪ ИВАНЪ СИПКОВЪ

Живущъ въ Вашингтонъ Съединенитѣ Щати. Политически емигрантъ. Виденъ юристъ и авторъ на множество трудове по Правото и Законитѣ въ Царство България и тѣзи при комуниститѣ. Отъ 24 Мартъ 1980 година назначенъ за Директоръ на Европейския Правенъ отдѣлъ при Конгресната Библиотека въ столицата на Съединенитѣ Щати.

ПРОФ. Д-РЪ ГАНЧО ГАВРИЛОВЪ.

Професоръ въ Държавния Университетъ въ Оклахома Съединенитѣ Щати въ продължение на 15 години, а също още 15 години въ други Американски университети. Далъ е образование на хиляди Американски младежи. Виденъ антикомунистъ, той успѣва да напусне България малко преди страната да попадне подъ робство. Като Професоръ той никога не пропуска да обясни на студентитѣ си опасността отъ комунистическата тирания, отъ "модерното лѣвичарство" и отъ пропагандата противъ религията.

За неговитѣ голѣми заслуги къмъ образованието въ Америка, той бива награденъ лично отъ Губернатора Джеймсъ Макъ Даниелъ съ Почетна Диплома.

Д-РЪ СИМЕОНЪ СТАФУНСКИ

Български националенъ емигрантъ, завършилъ и практикува отъ нѣколко десетилѣтия въ Марбургъ Германия. Единъ отъ най-виднитѣ лѣкари въ града, търсенъ и почитанъ. При него се стичатъ отъ цѣла Германия български емигранти за съвети и помощъ, които той съ сърдце и радостъ раздава.

Активенъ участникъ въ всички национални прояви на политическата ни национална емиграция въ Германия. Ратува за освобождението на Родината отъ днешнитѣ поробители.

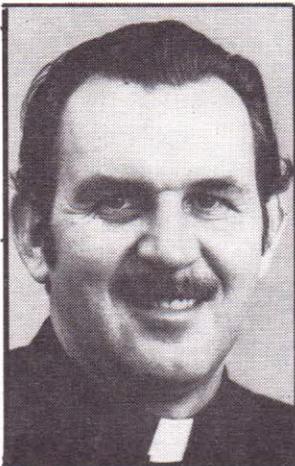
За неговитѣ дългогодишни заслуги къмъ гражданитѣ на Марбургъ бива награденъ при едно тържество лично отъ Кмета на града съ "Орденъ за Заслуга".

ОТЕЦЪ ГЕОРГИ НЕДЪЛКОВЪ

Чредникъ на Българо-Македонската Църква "Св. Никола" въ Фортъ Уейнъ Съединенитѣ Щати отъ многогодини насамъ. Най-виденъ български националенъ емигрантъ.

Напуска България, работи първо за Американската армия въ Австрия. Презъ Германия и Англия, той емигрира за Америка и поема тежкия и отговоренъ кръстъ на Български емигрантски свещеникъ. Взима най-активно участие въ много Български и Македоно-български патриотични и духовни организации и застава на чело на своето паство не само въ града, но и въ много други общества въ борбата противъ атеиститѣ и поробителитѣ на Родината ни.

За неговата национална, духовна и социална ползотворна дейность въ продължение на много години, той бива награденъ отъ "Асоциацията на Юриститѣ" съ голѣмото отличие "ЛИБЕРТИ БЕЛЪ", връчена му при тържествена обстановка на 15 I 1980.

ХРИСТО НИЗАМОВЪ

Български националенъ емигрантъ отъ Македония. Сътрудникъ и редакторъ на в. "Македонска Трибуна" въ продължение на 42 години. Взима най-живо участие въ всички национални прояви на Българската емиграция въ борбата противъ комунизъма за свобода както въ Царството, така и за Македония.

Презъ 1974 той бѣ награденъ съ "Почетно членство" въ Асоциацията на журналиститѣ въ Щата Индиана, също отъ Индианаполисъ "Пресъ Клубъ" и пр. На 15 Априль 1980 той бѣ отново награденъ съ почетното звание "Почетенъ Гражданинъ" на града Спидуей, гдето той живѣе.

Българската национална емиграция отъ цѣлия свѣтъ е горда съ своитѣ видни брата въ изгнание, най-сърдечно ги поздравява за заслужената почитъ и награди.

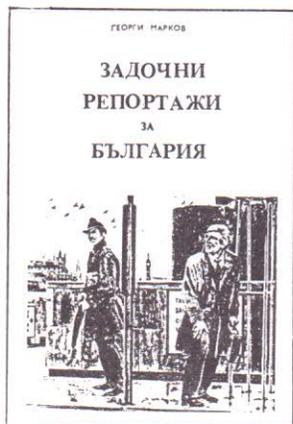

ПРОТЕСТЪ СРЕЩУ ПОТЪПКВАНЕ ЧОВЪШКИТЪ ПРАВА ВЪ БЪЛГАРИЯ.

Българскитѣ политически емигранти Пенка Тошева и Цвѣтко Найпековъ отъ Мелбърнъ Австралия сж излези на гладна стачка отъ 29 Октомврий 1980 въ центъра на града въ протестъ срещу потъпкване човѣшкитѣ права въ България и отказа на Българското комунистическо правителство да пусне децата имъ да дойдатъ въ Австралия при родителитѣ си.

Австралиискитѣ граждани сж събрали хиляди подписи въ подкрепа на протеста на тѣзи български емигранти. Българскиятъ Националенъ Фронтъ адмира и падрепя героичното дѣло на Тошева и Найпековъ. Изпратени сж телеграми до Конференцията въ Мадридъ, Обществото на Народитѣ и Президента на Съединенитѣ Щати за падрепя.

ЗАДОЧНИ РЕПОРТАЖИ ЗА БЪЛГАРИЯ. Георги Марковъ, 1980 Цюрихъ Швейцария, 68 глави 560 стр. Издание на фондъ "Георги Марковъ", мека и твърда подвързия, цена: за Европа 28,50 и 38,50 Шв.Фр., за Америка 20 и 25 долара, зависимостъ отъ подвързията, включително пощенскитъ разноски, на Български езикъ. Доставка се отъ: Fond "Georgi Markov". Postfach 8004 ZURICH (Lochergut) Switzerland.

Извънредно интересна книга съ репортажи отъ днешна комунистическа България и нейнитъ управници съ тѣхнитъ вътрешни подли и развратни начини на животъ, на вътрешни ежби, на безотговорността на управляващата върхушка, на подкупитъ, лентяйството и грандоманията на династията Живковъ.

За тѣзи репортажи, които разкриха предъ свѣта манталитета на комунистическото управление въ България и нейнитъ продажни управници, Георги Марковъ бѣ подло убитъ съ отровенъ чадъръ въ Лондонъ. Ценна книга, крайно интересна и полезна за всички емигранти.

DER MÄCHTIGSTE VERBUNDETE. Стефанъ Троянски /псевдонимъ/, 1980 Шутгартъ Германия, 48 стр. Издание на "Д-вото за Информация и Наука" мека подвързия, на нѣмски.

Книгата е раздѣлена на две глави: Фалшивата програмирана Источна политика и Стратегическия планъ на Запада. Авторътъ много компетентно анализира наивната и слаба политика на Западнитъ страни спрѣмо Съветския блокъ.

HAROLD NIKOLSON AND THE BALKANS. /Д-ръ Теодоръ Димитровъ/ 1979 Женева, Швейцария, 264 стр. Илюстрирана, твърда подвързия, Издания на "Интернационални Документи за Македония", частъ 10-12 отъ пор дицата "Жалбитъ на Македония", на английски.

Крайно цененъ трудъ за историята на България и Македония по време на Първата Свѣтовна война, синтетизиранъ отъ мемоаритъ на единъ виденъ английски дипломатъ.

ИСТОРИЯ НА БЕЗВЛАСТНИЧЕСКОТО ДВИЖЕНИЕ ВЪ БЪЛГАРИЯ. Гр. Балконски, 1980 Парижъ Франция, 197 стр., Илюстрирана, Издание на "Нашъ Път", мека подвързия, на български.

Историческо описание на Анархистическото движение въ България съ редица биографии и библиографии на починали видни анархисти въ България. Интересна книга като исторически изворъ, съ силно антикомунистическа тенденция.

BAYLAWS OF THE BULGARIAN COMMUNIST PARTY. Д-ръ Иванъ Сипковъ, 1980 Вашингтонъ Съединенитъ Щати, 59 стр., Издание на Конгресната Библиотека, мека подвързия, на английски езикъ.

Даденъ текстуално Устава на Българската Комунистическа партия на български езикъ съ подробенъ коментаръ за всѣка глава и поддѣление на текста. Извънредно коректно разученъ и описанъ трудъ.

POLITIC UND SPORT. Пенчо Спасовъ, 1980 Мюнхенъ Германия, 35 стр., Издания на "Политически Прочувания", мека подвързия, на нѣмски езикъ.

Цененъ трудъ, разглеждащъ спорта и свързаната съ него политика, особено въ комунистическитъ страни: пропагандата, употребата на наркотици, професионализъма. Международнитъ състезания вече губятъ етическитъ си предпоставки и ставатъ само инструментъ на ефтина пропаганда.

SCINTILLE DI VITA. Проф. Д-ръ Георги Нурижанъ, 1980, Римъ Италия 36 стр., Издание на автора, мека подвързия, на италиански езикъ.

Повече отъ 700 афоризми събрани въ спретнатата книжка на мастития наш поетъ, писателъ и белетристъ. Сентенции, отъ които може да се вземе поука.

DAS RILA-KLOSTER IN BULGARIEN. Инж. Михаилъ Маргаритовъ 1979 Кайзерслаутенъ Германия, 242 стр. Илюстрирана, Издание на автора, мека подвързия, на нѣмски езикъ.

Дикторска Дисертация съ крайно коректно описание на Рилския манастиръ отъ историческо, архитектурно и агиографско становище.

НОВИНИ...НОВИНИ...НОВИНИ...НОВИНИ...НОВИНИ...НОВИНИ...НОВИНИ...НОВИНИ

АТЕНТАТИ ПРОТИВЪ ТОДОРЪ ЖИВКОВЪ

На 2 Юний 1980 във Враца, следъ едно публично събрание, на което е говорил Съветския губернаторъ на България Тодоръ Живковъ, нареченъ отъ народа Тошо Тиквата, единъ младежъ се е опиталъ да освободи България отъ нейния диктаторъ. Младежътъ, чието име не можахме да научимъ за сега, се е хвърлил върху Тошо Тиквата съ автоматиченъ ножъ, който, за нещатие, не се е отворилъ. Живковъ билъ съборенъ на земята, като веднага младежътъ бива обезоръженъ.

При разпита във Врачанската Държавна Сигурностъ младежътъ умира вследствие на нанесения му побой отъ милицията.

Вториятъ атентатъ противъ Тошо Тиквата бива извършенъ на 18 Септември 1980 във Плъвенъ, следъ свадбеното тържество на сина му Владко, който се оженилъ за една мома отъ Плъвенъ. Единъ студентъ стрелялъ по Живковъ, но само успялъ да нарани дъщеря му "принцесата Людмила" въ лъвото рамо. Макаръ и леко ранена Людмила не се е явявала на публични мѣста за единъ месецъ.

Тѣзи два атентата сж потвърдени отъ абсолютно сигурни извори. Говори се сжщо, че е имало и трети атентатъ противъ Тодоръ Живковъ във родното му село Правецъ, за който атентатъ, обаче, нѣмаме сигурни данни.

Во Враца всички висши началници на Милицията били разжалвани и уволнени, като наказание, че не сж бдели достатъчно за живота на Тиквата. Пресата никжде не споменава за тѣзи атентати и никакво дѣло не се завѣло противъ атентаторитѣ. Студента-герой отъ Плъвенъ е бил затворенъ във една лудница, гдето тамошнитѣ лѣкари убици сж го подложили на "лѣчение".

ТОДОРЪ ЖИВКОВЪ...ВЕЛИКЪ ПИСАТЕЛЪ И ПУБЛИЦИСТЪ

Во каталога за Книгоразпространение "Българска Книга", книжка 7 отъ Юлий 1980 се рекламира и следната интересна книга:

Живков, Тодор — Избрани съчинения т. 27. Партиздат, първо издание, българска, научна за масовия читател, 30 изд. к., 540 стр., формат 84×108/32, подвързия № 7, с обложка, прил. ц. 1,20 лв.

БК № 7 (6)

Поръч. . . . бр.

Отъ рекламата се вижда, че Тошо Тиквата, освенъ другитѣ превъзходящи качества е и най-надарения писателъ, който българската земя познава. Много по-плодовитъ отъ Иванъ Вазовъ, дѣдо Славейковъ, Йорданъ Йовковъ взети заедно, па и още нѣколко отъ неговитѣ хрантутеници въ "Писателския съюзъ".

Да напишешъ 27 и /словомъ двадесетъ и седемъ/ тома отъ по най-малко 540 страници единия, не е шага работа. Само че, ако се сжди по народната цена на томъ по левче и нѣколко стотинки и то подвързана, изглежда май, че народа не се натиска много да я купува поголовно.

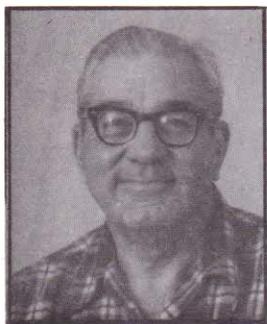
Тошо Тиквата . . . великиятъ писателъ и публицистъ има единъ конкурентъ и то доста сериозенъ — Енверъ Ходжа, който е написалъ до сега 32 тома. Тошо Тиквата, обаче, се е стегналъ да го надмине във най-скоро време.

ОСЪДЕНИ БЪЛГАРСКИ КОМУНИСТИЧЕСКИ ШПИОНИ.

На 21 XII 79 сжда във Парижъ осжди на затворъ комуниста Дино Диневъ, който шпиониралъ Българскитѣ емигрантски организации и лжелъ Френското разузнаване.

Германския сждъ в Карлсруе е осждилъ на затворъ комуниста Инж. Миленъ Будевъ за шпионство на Българскитѣ емигранти и Емигрантски организации. Напоследъкъ Германското правителство е прокарало законъ, който предвижда голѣми наказания на шпиони и провокатори, които работятъ противъ Емигрантски организации.

На 5 Августъ 1980 почина въ Монтерей Калифорния националния
Български емигрантъ

МИТКО НЕДЕВЪ
1913 - 1980

Роденъ въ София, синъ на славния генералъ Недевъ, следъ като следва въ Германско и Френско училища, завършва Военното училище въ София. Отдава се на дипломатическа кариера, презъ 1941 бива назначенъ за Секретаръ на Генералния Консулъ въ Мюнхенъ. Презъ 1949 емигрира, заедно съ семейството си за Канада, а следъ това за Съединенитѣ Щати.

Митко Недевъ е съоснователъ на Българския Националенъ Фронтъ въ 1949 година въ Мюнхенъ и винаги е взималъ най-живо участие въ националнитѣ прояви на нашата емиграция. Въ Канада той издаде две книги противъ комунизма, а като Професоръ въ Военната Академия въ Калифорния - множество учебници. Самия той получава две Докторски Дипломи за своитѣ трудове.

На 11 Юний 1980 почина въ Калгари Канада дългогодишниятъ
членъ на Българския Националенъ Фронтъ

ТОДОРЪ ТОДОРОВЪ
1924-1980

Роденъ въ с.Грамада Видинско, винаги той винаги е билъ противъ поробителитѣ на Родината - комуниститѣ. Жестоко преследванъ отъ тѣхъ, той успѣва да мине границата нелегално за Югославия. Отъ тамъ презъ Италия Тошката емигрира за Канада и веднага се свързва съ Националната ни емиграция.

Става виденъ членъ на Българския Националенъ Фронтъ, винаги присъствува на всички наши Конгреси и е удостоенъ съ Ордена на нашата Организация, а също бива назначенъ за Знаменосецъ на Б.Н.Ф. за Канада.

На 12 Октомврий 1980 почина въ Мелбърнъ Австралия видния български емигрантъ

ЛЮБЕНЪ НЕЙКОВЪ
1911 - 1980

Потресенъ отъ установяване на комунистическия режимъ въ България, той успя да напусне нелегално страната за Турция и отъ тамъ емигрира за Австралия презъ 1955 година. Непоклатимъ Български националистъ, покойниятъ не щадеше сили, здраве и средства за реализиране Българскитѣ идеали за свободата на Родината.

Виденъ членъ на Църковната Община "Св.Иванъ Рилски" въ Мелбърнъ и сторонникъ за запазване на единството на българскитѣ емигранти въ Австралия.

На 24 Юлий 1980 почина въ Хамбургъ Германия всеизвестния български борець

НИКОЛАЙ ЦИГУЛИНОВЪ
1910-1980

Роденъ въ с.Пристово Търновско, ученикъ на Данъ Коловъ, той още презъ 1939 година разнася славата на България, като единъ отъ силнитѣ борци въ Европа. Неговитѣ борби въ Германия, Франция, Испания идругаде бѣха сензации на деня.

Пламененъ националистъ, той винаги помагаше на българскитѣ емигранти и студенти. Въпрѣки многобройнитѣ покани на комуниститѣ да се върне въ България, той искаше първо да види любимата си Родина свободна отъ нашественицитѣ.

На 31 Май 1980 загинаха при автомобилна катастрофа нашият отличен съидейникъ и неговото дете

ЛЮБЧО КЛЕШАНОВЪ и ГЕОРГИ КЛЕШАНОВЪ
1946-1980 1972-1980

Покойниятъ Любчо Клещановъ е роденъ въ с.Рельово Софийско, а детето му въ Франкфуртъ Германия. Винаги дъненъ врагъ на комуниститъ, той успѣва да се изплъзне отъ кървавитъ имъ лапи, като минава нелегално границата. Отъ Германия емигрира за Южна Африка. Тамъ той става Представител на нашата Организация и взима най-дейно участие въ всички национални прояви.

На 10 Септемврий 1980 почина въ Торонто Канада националниятъ български емигрантъ

ПАНТЕЛЕЙ СТОЯНОВЪ
1899-1980

Роденъ въ Петричъ, виденъ врагъ на комунизъма, минава нелегално границата и емигрира за Торонто, Канада. Още отъ 17 годишна възраст членъ на В.М.Р.О., като до последния си день остана вѣренъ на клетвата си за борба противъ поробителитъ на Родината - комуниститъ. Въ Торонто той бѣ въ първитъ редици на националната ни емиграция и взимаше най-дейно участие въ нейнитъ и прояви.

Опѣлото се извърши въ Българската Църква "Св.Тройца" отъ отецъ Михайловъ при стечението на стотици негови приятели и почитатели. Мнозина негови сънародници казаха похвални слова следъ опѣлото му.

Починалъ е въ Мелбърнъ Австралия нашиятъ другаръ въ борбата, националниятъ български емигрантъ ДЪДО ВАСИЛЬ. Той подари 1,000 долара за Зографския манастиръ и остави завещание, че подарява голъма частъ отъ имота си на Българската Църква въ града. Хвала на такива родолюбци! Подробности ще дадемъ въ следващата БОРБА.

БОГЪ ДА ГИ ПРОСТИ!

СМЪРТЪТА НА ЕДИНЪ ТИРАНИНЪ

На 21 X 1980 е умрѣлъ въ София на 80 години ВЪЛКО ЧЕРВЕНКОВЪ. Той бѣше зетъ на прословутия Георги Димитровъ и отъ 1944 секретаръ на Ц.К. на Б.К.П, отъ 1950 до 1956 Министъръ Председателъ. На 9 XII 1961 той бѣ изхвърленъ отъ партията и отъ всички постове, а презъ 1969 "реабилитиранъ".

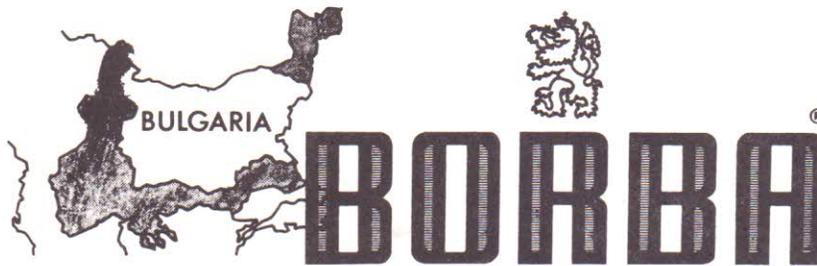
Като Съветски комисаръ въ България той се отличи съ извънредна жестокостъ, безскрупулностъ и звѣрства спрѣмо Българския народъ, като същевременно бѣ кучешки преданъ на Московскитъ си господари. Затова народа го нарече "Червения вълкъ".

Ако Господъ иска нека го прости, но Българския народъ никога нѣма да забрави кървавитъ дни на неговото жестоко управление.

ТРАДИЦИОННОТО ЧЕСТВУВАНЕ НА "ДЕНЯ НА ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ"

Това тържество ще бѣде проведено въ Ню Йоркъ на 7 Мартъ 1981 година въ първокласния хотелъ ДОРАЛЬ, намиращъ се на Лексингтонъ Авеню и 49 улица. Почетенъ гостъ и говорителъ ще бѣде всеизвестния голъмъ Украински борець за свобода ВАЛЕНТИНЪ МОРОЗЪ, прекаралъ десѣтки години по Сибирскитъ лагери и затвори. Ще присѣтствуватъ също: Сенатори, Народни представители, представители на братски намъ поробени народи, гости отъ близко и далечъ.

Българската емиграция и тѣхнитъ приятели сѣ най-сърдечно поканени на това общо-българско тържество, възхваляваще свободата на България.

P.O. Box 1204
Grand Central Station
New York, N. Y. 10017, U.S.A.

Incorporated in the State of
New York, November 7, 1958

Non Profit Organization
Illinois, 23307, Nov. 16, 1962

Trade Mark Registration,
N. Y., 38R-11031 Nov. 20 1967

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

РЕДАКТОРЪТЪ НА "БОРБА" Д-РЪ ГЕОРГИ ПАПРИКОВЪ СЪОБЩАВА:

Благодарение на отзивчивостта на българските национални емигранти пръснати по цял свят, на нашия апел за стабилизиране на ФОНДЪ БОРБА, списанието вече има възможност да увеличи тиража си с няколко стотици, необходими за разпращане предимно на нови емигранти. На тези наши сътрудници и спомоществуватели изказвам моята най-сърдечна благодарност.

Най-настойчиво моля тези сънародници, които са променили адреса си и желаят и занапред да получават БОРБА, непременно да изпратят до редакцията новият си адрес. Също, моля, да ни съобщите в колко екземпляра желаете да получавате БОРБА за раздаване или разпращане на наши сънародници в Вашия град или другаде или да ни изпратите адреси, на които ние ще пращаме в бъдеще списанието, разбира се, безплатно.

Освен БОРБА, нашата Организация има редица проекти за осъществяване от полза само за Българщината в чужбина и подпомагане борбата на народа ни против тиранията в Родината. Всяка една материална помощ, даже и съвсем минимална би се приела с благодарност. Всички чекове изпращайте надписани БОРБА на адреса даден на горния дъсен жгъл на тази бланка.

Ето вече много пъти съобщавам за събиране, подреждане и библиографиране на един мой труд БЪЛГАРСКА ЕМИГРАНТСКА БИБЛИОГРАФИЯ, която ще обхваща всички произведения на нашата емиграция до наши дни. Материали за този труд събирам вече от много години и мога да се похваля, че такава сбирка не съществува никъде по света, било в библиотеки, било в частни ръце.

Том I: книги, брошури и дисертации, с Божия помощ, смятам да завърша към края на годината, та в началото на 1981 година да излезе от печат. Ето защо, за последен път се обръщам към всички наши писатели, поети или академици, които по една или друга причина не са ми изпратили своите трудове, да сторят това по възможност в най-скоро време, разбира се, срещу прилично заплащане на произведените им от моя страна. Със това техните трудове: книги, брошури и дисертации ще останат на съхранение в Конгресната Библиотека в Вашингтон за винаги, а също ще бъдат подробно описани в моя труд най-подробно. Благодарая предварително на всички тези, които биха ми помогнали в това общобългарско начинание.

ТЪРСЯТЪ СЕ:

ГЕОРГИ ПЕТРОВЪ САВЧЕВЪ, 47, от Перник, завършил Инженерство в Прага, от там избягал за Варберг Швеция, а от там неизвестно къде се намира. /Д-ръ Ц.Г./
Д-РЪ ГЕНАДИ ВЕСЕЛИНОВЪ, бивш Доцент в Детската клиника в Братислава, от там заминал за Канада при братята на жена му. /Д-ръ Ц.Г./
МИТКО КАЛЕВЪ от с. Бъла, Русенско. Емигрирал за Канада. /С.З.-Н.С./